

Jegyzőkönyv
amely készült a
Magyar Tenisz Szövetség 2026. május 29. napján tartott közgyűléséről

Dátum: 2026.05.29., 9:00 óra

Helyszín: Nemzeti Edzőközpont (Magyar Tenisz Szövetség székhelye)
1037 Budapest, Mikoviny utca 6.

Jelen vannak: A mellékelt jelenléti ív szerinti tagszervezeti képviselők, valamint a Magyar Tenisz szövetség egyes tisztségviselői, alkalmazottjai, megbízottjai és meghívottjai, az ülés nyilvánossága folytán az egyéb nem regisztrált személyek, továbbá a sajtó képviselői.

9 óra 00 perckor Dr. Lázár János megkéri a jelenlévőket, hogy foglaljanak helyet, amíg a közgyűlés megállapítja a határozatképességet.

Dr. Lázár János: Szeretném tájékoztatni a Magyar Tenisz Szövetség közgyűlését, hogy Alapszabályunk X.7. pontja értelmében a közgyűlés akkor határozatképes, ha azon az összes szavazati joggal rendelkező képviselő több mint fele részt vesz. Az összes szavazat száma 371, így a közgyűlés határozatképességéhez minimum 186 képviselő jelenléte szükséges. Tájékoztatom a közgyűlést, hogy 9:00 óráig a szükséges 186 képviselőből mindössze 33-an jelentek meg és regisztráltak. Ebből adódóan megállapítom, hogy a 9:00 órára összehívott közgyűlés határozatképtelen, így az Alapszabály rendelkezéseinek megfelelően a megismételt közgyűlésre 9:30 perckor kerül sor. Felhívom a figyelmet arra, hogy a megismételt közgyűlésen a határozatképességhez már nincs szükség a 186 fős minimális jelenletre, az a megjelent szavazati joggal rendelkező képviselők számától függetlenül határozatképes lesz. Ugyancsak az Alapszabály előírásai szerint a megismételt közgyűlésen az előre meghirdetett napirendi pontok megváltoztatására már nincs jogi lehetőségünk. 9:30 perccig szünetet rendelek el. Köszönöm szépen.

9 óra 31 perckor Dr. Lázár János elnök megnyitja a megismételt közgyűlést.

Dr. Lázár János: Tisztelettel köszöntöm Önöket a Magyar Tenisz Szövetség 2026. május 29-i közgyűlésén. Ahogyan azt az imént jeleztem, a 9:00 órára meghirdetett ülésünk határozatképtelen volt, ezért most a 9:30 percre összehívott megismételt közgyűlést kezdjük meg. Tájékoztatom Önöket, hogy a megismételt közgyűlés a jelenlévők számától függetlenül határozatképes. Jelzem, hogy a 371 szavazásra jogosult képviselőből eddig 52-en regisztráltak, a regisztráltak pontos számát a nap folyamán folyamatosan közölni fogjuk. Tájékoztatom a Tisztelt Közgyűlést, hogy az Alapszabály rendelkezései szerint a mai napon kizárólag az eredetileg kiküldött meghívóban szereplő napirendi pontok kerülnek megtárgyalásra, azok kiegészítésére vagy módosítására nincs törvényes lehetőség. Tisztelt Közgyűlés! Röviden szeretném Önöket arról tájékoztatni, hogy a mai nappal hivatalosan benyújtottam a lemondásomat a Magyar Tenisz Szövetség elnöki tisztségéről a Magyar Tenisz Szövetség elnöksége és a Tisztelt Közgyűlés felé. Eddigi együttműködésüket ezúton is hálásan megköszönöm. A következő évekre és a jövőbeni munkájukhoz mindannyiuknak sok sikert, jó egészséget és mindenekelőtt sportsikerekben gazdag esztendőket kívánok. Köszönöm szépen az együttműködés lehetőségét!

Dr. Lázár János: Tájékoztatom Önöket, hogy az Alapszabály szerint a jövő héten az alelnök és a főtítkárszervezésében elnökségi ülésre kerül sor. Az elnökség fogja meghatározni a tisztújító közgyűlés időpontját. Az elnök lemondása után új elnök megválasztására kell sort keríteni, leghamarabb – az elnökség döntésének függvényében – az elnökségi ülést követő negyvenöt napon belül, tehát július 15-e előtt nem hívható össze a rendkívüli közgyűlés. Az új elnöknek jó munkát kívánok, az elnökségnek

addig is sok sikert a felelősségteljes döntésekhez! Tisztelt Közgyűlés! Tájékoztatom a mai munkánk menetrendjéről Önöket. Először és első helyen a közgyűlés tisztségviselőinek a megválasztására szeretnék javaslatot tenni. A szavazatszámoló bizottság az első pont, amiben döntenünk kell. Szokás szerint arra készülünk, hogy az iroda munkatársai legyenek azok, akik a szavazatokat számolják: Bőjte-Menyhárt Erika, Ladányi Krisztina, Takács Viktória és Dienes Ágota. Kérdezem, hogy van-e más javaslat e tekintetben? Amennyiben nincs, szavazásra veszem az előterjesztést. Aki egyetért, kérem, szavazólapja feltartásával jelezze.

Sor kerül a nyílt szavazásra.

Dr. Lázár János: Köszönöm, megállapítom, hogy a közgyűlés egyhangúlag, 52 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül meghozta az alábbi közgyűlési határozatot:

1/2026 (05.29.) sz. KGY határozat

A Magyar Tenisz Szövetség közgyűlése a szavazatszámoló bizottság tagjainak megválasztja Bőjte-Menyhárt Erikát, Ladányi Krisztinát, Takács Viktóriát és Dienes Ágotát.

Dr. Lázár János: Köszönöm. A jegyzőkönyv vezetőjének Csengeri Zsannát javasolja az iroda. Aki egyetért, kérem jelezze szavazólapja feltartásával.

Sor kerül a nyílt szavazásra.

Dr. Lázár János: Köszönöm, megállapítom, hogy a közgyűlés egyhangúlag, 52 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül meghozta az alábbi közgyűlési határozatot:

2/2026 (05.29.) sz. KGY határozat

A Magyar Tenisz Szövetség közgyűlése jegyzőkönyvvezetőnek megválasztja Csengeri Zsannát.

Dr. Lázár János: A jegyzőkönyvhitelesítőnek a tagság képviselői közül kell kikerülnie, ezúttal is Nagy Csillára kaptam javaslatot, aki a Budapesti Lawn Tenisz és Korcsolya Egylet képviselője. Van más javaslat? Amennyiben nincs, aki egyetért, kérem jelezze szavazólapja feltartásával.

Sor kerül a nyílt szavazásra.

Dr. Lázár János: Köszönöm, megállapítom, hogy a közgyűlés egyhangúlag, 52 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül meghozta az alábbi közgyűlési határozatot:

3/2026 (05.29.) sz. KGY határozat

A Magyar Tenisz Szövetség közgyűlése a jegyzőkönyv hitelesítőjének megválasztja Nagy Csillát.

Dr. Lázár János: Tisztelt Közgyűlés! Tájékoztatom Önöket, hogy az Alapszabály szerint levezető elnököt nem kell választani, mert a közgyűlést az elnök vezeti le. Tisztelt Közgyűlés! Május huszonkilencedikével kapcsolatban az előzetes napirend a következő. Azt javaslom a Tisztelt Közgyűlésnek, hogy tárgyalja meg az Ellenőrző Testület 2025. évi beszámolójának az elfogadását. A Magyar Tenisz Szövetség 2025. évi szakmai tevékenységéről szóló beszámolót. A Magyar Tenisz Szövetség 2025. évi számviteli törvény szerinti beszámolóját, ez lényegében a mérleg és az eredménytartalmi jelentés. Tárgyalja meg a Magyar Tenisz Szövetség és hozzon döntést a 2026. évi tagdíj mértékének vonatkozásában, és a Magyar Tenisz Szövetség ötödik napirendi pontként a 2026.

évre vonatkozó szakmai és pénzügyi tervajánlat és költségvetés megtárgyalását és elfogadását is ejtse meg, és hatodik napirendi pontban döntsön a Magyar Tenisz Szövetség 2026. évi könyvvizsgálójának kijelöléséről. E tekintetben ebben az első hat pontban döntésre van szükség, ez egy kötelező eleme lényegében a 2025-ös év lezárásának és a 2026-os év elindításának. Két tájékoztató napirendi pontot is kiküldött az elnökség. Az egyik a Magyar Tenisz Szövetség 2020. július 27-i előtti időszakával összefüggő állami konszolidációs folyamat eredményéről, a konszolidáció lezárásáról, annak következményeiről és pénzügyi tételeiről szól. Az erre vonatkozó tájékoztató anyag írott formában a tagszervezetek rendelkezésére lett bocsátva. A másik tájékoztató jellegű napirendi pont és konzultáció a Magyar Tenisz Szövetség tagszervezeteinek hatékony gazdálkodását elősegítő, a Klub Bizottság által kialakított programokról szól. Mind a kettő napirendi pont tájékoztató jellegű, a közgyűlés által megvitatandó. Ahogy jeleztem, a megismételt közgyűlésen nincs arra mód és lehetőség, hogy a napirend kiegészítésre kerüljön, ezért itt a közgyűlésnek javaslom az előterjesztett napirendi pontok elfogadását. Aki a napirendi pontokkal kapcsolatban kérdezni kíván, tegye meg. Ha ez egyértelmű, akkor szavazásra veszem az előterjesztést. Aki az előterjesztett napirendi pontokat elfogadja, kérem jelezze szavazólapja feltartásával.

Sor kerül a nyílt szavazásra.

Dr. Lázár János: Köszönöm, megállapítom, hogy a közgyűlés egyhangúlag, 52 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül meghozta az alábbi közgyűlési határozatot:

4/2026 (05.29.) sz. KGY határozat

A közgyűlés a Magyar Tenisz Szövetség 2026. május 29-én megtartott közgyűlésének napirendi pontjait és azok sorrendjét az alábbiak szerint állapítja meg:

1. Az Ellenőrző Testület 2025. évi beszámolójának elfogadása.
2. Az MTSZ 2025. évi szakmai tevékenységéről szóló beszámoló elfogadása.
3. Az MTSZ 2025. évi - számviteli törvény szerinti - beszámolójának (mérleg) és az annak mellékletét képező közhasznúsági jelentésének elfogadása.
4. Az MTSZ 2026. évi tagdíj mértékének meghatározása.
5. Az MTSZ 2026. évre vonatkozó szakmai és pénzügyi tervének (költségvetés) elfogadása.
6. Az MTSZ 2026. évi könyvvizsgálójának kijelölése.
7. Tájékoztató és konzultáció a Magyar Tenisz Szövetség 2020. július 27. előtti időszakával összefüggő, közel 4,5 milliárd forintos állami konszolidációs folyamat eredményéről, a konszolidáció jelenlegi lezársági állapotáról, valamint az ahhoz kapcsolódó kiemelt jogi és pénzügyi ügyek frissített helyzetéről.
8. Tájékoztató és konzultáció a Magyar Tenisz Szövetség tagszervezeteinek hatékony gazdálkodását elősegítő, Klub Bizottság által kialakított programról.

Dr. Lázár János: Köszönöm szépen. Most a napirendi pontok megtárgyalására kerül sor. Először az Ellenőrző Testület 2025. évi beszámolójának elfogadását, illetve a beszámoló meghallgatását ejtjük meg. Kérem, aki ezt vállalja, jöjjön ki ide a mikrofonhoz, és indokolja szóban a kiegészítést a tökéletesség miatt.

A szavazatszámoló bizottság jelzi, hogy 9 óra 36 perckor a jelenlévők száma 53 főre módosult.

Dr. Homonnay Géza: Üdvözlök mindenkit! Szervusztok! A szokásos módon az Ellenőrző Testület 2025. évi jelentése megtalálható a Tenisz Szövetség honlapján, és nem fogom szó szerint felolvasni. Szintén szokásos módon azért a fő számokat szeretném ismertetni. Tehát a 2025-ös esztendőben az MTSZ mérlegfőösszege 3368 millió forint volt, az értékesítés nettó bevétele 304 millió forint. Egyéb bevétel,

ami elsősorban az állami támogatások és szponzori tevékenység, 1033 millió forint. A szövetség adózott eredménye 22 millió 500 ezer forint, és a saját tőkéje mínusz 381 millió forint.

Ezen a ponton egy pillanatra kiugrok az ellenőrző testületi beszámoló keretéből, és mint ellenőrző testületi elnök és mint magánszemély, én nagy köszönetet szeretnék mondani Lázár elnök úrnak, aki ebben a hatéves időszakban lehetővé tette, hogy a Tenisz Szövetség kikerüljön abból a morális és pénzügyi patvarból, amit az előző vezetés ránk hagyott. Meggyőződésem, hogy ezt nagyon kevesen tudták volna elérni, úgyhogy ezt szerettem volna én személyesen elmondani. Egy olyan ügy sajnos még az elmúlt időszakban csontvázként kibukott, amivel már nem ő fog foglalkozni. Ez a bolgár céggel való szerződés, amiből most egy nemzetközi per lett. Azért tértem ki erre, mert ez a negatív saját tőke, ami egy nagyon rossz szám, ez a háromszáznyolcvanegy millió forint mínusz, tulajdonképpen az erre a BNI perre képzett céltartalék. Hogyha esetleg fizetni kell a bolgároknak, akkor legyen erre fedezet a szövetség költségvetésében. Ellenben, ha tényleg fizetni kell a BNI-nek, amire sajnos van esély, akkor mind a saját tőkehelyzet, mind a cash flow helyzet az év vége felé kellemetlen tud majd lenni. Tehát ez lesz az új elnök legfőbb feladata, és az Ellenőrző Testületnek ezzel folyamatosan foglalkoznia kell. Nagyjából ennyit szerettem volna elmondani, és a testületi jelentés három fő megállapítását akkor szóban is elmondanám. Tehát a Magyar Tenisz Szövetség, a NEK Kft. és a Budapesti Tenisz Szövetség beszámolóit korrektek, és az ellenőrző testület elfogadásra javasolja azokat. Köszönöm szépen.

Dr. Lázár János: Köszönöm szépen! Az ellenőrző testület előterjesztése, beszámolója és jelentése írásban hozzáférhetően olvasható volt mindenki számára. A szóbeli kiegészítést bizalommal megköszönjük, és kérdezem, hogy valaki kíván-e kérdést föltenni vagy észrevételt tenni az Ellenőrző Testület beszámolójával kapcsolatban?

Juhász Gábor: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Elnökség! Tisztelt Közgyűlés! Az Ellenőrző Testület elnökéhez intézném a kérdést. Úgy fogalmaztál, Géza – bocsánat a tegeződésért, de remélem, ez nem probléma a sportkörben –, hogy újabb csontváz esett ki. A Tenisz Szövetség az elmúlt hat évben, Lázár elnök úr vezetése óta, jó néhányszor nyilvánosan publikálta a listát tulajdonképpen, hogy ki felé milyen tartozása van. Ez köztudott volt, akár a sajtón keresztül is, hogy a BNI cég követeléssel áll fel a Magyar Tenisz Szövetség felé. Miért fogalmazunk úgy, hogy új csontváz?

Dr. Homonnay Géza: Akkor lehet, hogy rosszul fogalmaztam, csontváz lett aktuális, akkor így kellett volna fogalmazni. Jó, így megfelel?

Dr. Lázár János: Köszönöm, köszönöm. Bocsánat, nagyon rossz a hangosítás, mert tudom, hogy nagyon visszhangzik a terem. Elnézést, ha nem mindent jól hallottunk, de valószínű, hogy a csontváz kifejezés volt a rossz, akkor feltámadt a csontváz. Az történt. Ez a pontos kifejezés. Ami a közös munkát illeti, félreértés ne essék, én örülök, hogy ha tudtam, vagy ha valami értelme volt, akkor valamennyit segíthettem. Természetesen állok mindig a Tenisz Szövetség rendelkezésére, ha bármiben tudok segíteni a jövőben. Ennyi kommentet szerettem volna fűzni a Géza mondataihoz. Van-e még az Ellenőrző Testület beszámolójával kapcsolatban észrevétel? Én csak annyit szeretnék jelezni, hogy az Ellenőrző Testületnek hiányzik egy tagja folyamatosan, és javaslom, hogy a tisztújító közgyűlés alkalmával a hiányzó testületi tagot pótolja a közgyűlés.

Juhász Gábor: Köszönöm szépen ismét a szót. Ezek szerint én vagyok itt most egyedül a kérdezők közül. Kérdezném Gézát és a vezetőséget, mert valószínűleg hiányosak az információim, és ha igen, akkor kérem szépen ezt kijavítani. Ez úgy lett előadva, ez az ellenőrző testületi jelentés, minthogyha 2025-ben lett volna először beállítva ez céltartalékként a Magyar Tenisz Szövetség könyvelésébe. Így volt-e, hogy most először, vagy már korábbi években is be volt-e állítva, hogyha tudtuk, hogy a BNI bármikor próbálhatja érvényesíteni ezen követelését? Köszönöm szépen.

Dr. Lázár János: Szeretném jelezni, hogy a tárgyalásra és az ügy lezárására várhatóan az idén kerül sor. A választottbírói eljárás most kezdődött, és még az idén véget is fog érni az eljárási szabályok alapján, ezért a tartalékképzés most vált indokolttá. De hozzátéveszem, hogy ez egyelőre egy követelés, amiről még nem döntött a választottbíró, tehát az, hogy ezt megnyeri a Tenisz Szövetség vagy elveszíti, egyelőre nem biztos. A 2026. éves pénzügyi tervnél azzal kalkulálni kell, hogy ez követeléssé válhat megállapodás hiányában. Ha a BNI-jal meg tud állapodni a Tenisz Szövetség, akkor nyilván más összegben, hogyha a követelés szerinti összegben, akkor az év második felében, a költségvetés második felében mindenképpen kalkulálni kell ezzel. Ez a korrekt válasz erre. A céltartalék képzésére ezért nem volt szükség idáig, mert a követelés nem érvényesült.

A szavazatszámoló bizottság jelzi, hogy 9 óra 44 perckor a jelenlévők száma 54 főre módosult.

Juhász Gábor: És akkor már csak az utolsó kérdés ehhez a témához, hogy a konszolidációs költségekbe be volt-e ez korábban állítva, ott a kezdeteknél.

Dr. Lázár János: Igen, be volt állítva a kezdeteknél, folytak a BNI-jal tárgyalások, és úgy tűnt, hogy a BNI eláll a követelésétől, majd a követelését újraélesztette. Van-e még kérdés az Ellenőrző Testülethez? Parancsoljon.

Tamás Krisztina: Lehet, hogy azért nem értem, mert szóke vagyok, de ha egyszer már be volt állítva ez a pénz, akkor másra lett elkölve?

Dr. Lázár János: Nem. A követelés ismert volt a Tenisz Szövetség előtt 2020. július 27-e óta, de ahogy jeleztem, a BNI először a követelését fenntartotta, majd úgy tűnt, hogy elállt tőle, és most meg érvényesítette. A pénzügyi helyzet nem változott ehhez képest. A BNI hozzáállása változott, nem a Tenisz Szövetség hozzáállása. Mi folyamatosan elutasítottuk a követelést. Először volt megállapodási szándék és kísérlet, később a BNI érvényesítette a követelést.

Tamás Krisztina: Mondjuk erről hitelesen nyilván a BNI tudna beszélni, de ez már más kérdés.

Dr. Lázár János: Köszönöm szépen. Gézához van még kérdés?

Márky Jenő: Az lenne a kérésem, hogy a kapott tájékoztatás szerint a Magyar Tenisz Szövetség kifizetett négy és fél milliárdot ezekre a költségekre, tehát a meg nem rendezett versenyekre, a büntetésre, satöbbi. A konszolidációs pénzről, amit az állam fizetett ki, azóta a közgyűlés miatt nem kap részletes tájékoztatást?

Dr. Lázár János: Bocsánat, elnézést kérek, hogy a szavába vágok. De a hetedik napirendi pont – 2021-hez, 2023-hoz és 2024-hez hasonlóan – tételesen elszámol az utalások összegével, időpontjával és a kifizetések céljával. Tételes elszámolás van, sőt az is szerepel a jelentésben, hogy az ezzel kapcsolatos beszámolókat a Magyar Állam 2023-ban elfogadta. Az Ellenőrző Testülethez van-e még kérdés?

Juhász Gábor: Köszönöm szépen. Tehát akkor, ha jól értem, a szövetség a konszolidáció keretében megkapta ezt a pénzt az államtól, akkor ennek ott kellett volna lennie folyamatosan, borítékolva, hogy potenciálisan majd ki lehet fizetni. Bár menet közben úgy nézett ki, hogy megállapodás lesz, de ez fizikailag ott van folyamatosan 2020 óta, mikortól az állam a konszolidációs igényét a szövetségnek átutalta? Ez a pénz a Magyar Tenisz Szövetség számláján elkülönítve van, vagy esetleg más célra lett elkölve közben?

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen! Az Ellenőrző Testülethez, ha nincs több kérdés, akkor a vitát itt most lezárom, és a hetedik napirendi pontnál, a konszolidáció tárgyalásánál a kérdésre visszatérünk.

Van-e az Ellenőrző Testületnek még megválaszolni való kérdése? Aki az Ellenőrző Testület beszámolójával egyetért, kérem jelezze szavazólapja feltartásával.

Sor kerül a nyílt szavazásra.

Dr. Lázár János: Köszönöm, megállapítom, hogy közben már 55-en vagyunk, és a közgyűlés 48 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 7 tartózkodás mellett meghozta az alábbi közgyűlési határozatot:

5/2026 (05.29.) sz. KGY határozat

A Magyar Tenisz Szövetség közgyűlése elfogadja az Ellenőrző Testület 2025. évi beszámolóját.

Dr. Lázár János: Tisztelt Közgyűlés! Most a második napirendi pont következik, a 2025. évi szakmai tevékenységről szóló beszámoló. A Magyar Tenisz Szövetség képviseletében Sávolt Attilát illeti a szó. Az írásos előterjesztés szintén hozzáférhető volt a Magyar Tenisz Szövetség honlapján, ezt mindenki olvashatta. Attila, parancsolj!

Sávolt Attila szóbeli kiegészítést tesz az írásbeli szakmai beszámolóhoz kapcsolódóan.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen! Arra kérlek, Attila, maradj még! Amennyiben a szakmai igazgató úrhoz van kérdés, akkor parancsoljanak a mikrofonhoz. Sávolt Attilához kérdés a szakmai beszámolóval kapcsolatban? Parancsoljanak!

Pelva Gábor: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Közgyűlés! Tisztelt Egybegyűlteket! Pelva Gábor vagyok, és a szakmai programokhoz szeretnék feltenni néhány kérdést, ugyanis figyelemmel követtem az elmúlt időszak munkáját, és azt látom, hogy elég sok változás volt az elmúlt hat évben. Most lett meghirdetve egy új program, ez az U10-es program, és ez mindenképpen egy jó jel. Azt mondják, hogy ez a program hosszú távra van tervezve. A konkrét kérdésem ezzel kapcsolatban az lenne, hogy milyen számokra alapozták ezt a programot? Volt-e esetleg egy felmérés, hogy jelenleg hol áll ez a terület, milyen számokkal kalkuláltak, illetve milyen növekedés várható, tehát milyen hatása lesz ennek a programnak? Konkrétan számokban, százalékban esetleg, hogy 5-10 százalékkal tervezzük megnövelni a játékosok számát, vagy milyen konkrét számokkal kell itt számolni?

Dr. Lázár János: Bocsanat, mielőtt megadjuk a választ, összegyűjtjük a kérdéseket. Tessék parancsolni, van-e még kérdés?

Richter Attila: Köszönöm, Elnök Úr! A tavalyi szakmai beszámolóról van szó, és a kérdésem arra alapszik, hogy az elmúlt években a szülők, klubok és edzők helyzetét figyelve észrevettem – és ki is mondtad –, hogy te inkább az élversenyzők és az utánpótlás-versenysport pártján állsz. Sőt, most hallottam először tőled a szenior Eb kapcsán, hogy ez ráébresztett arra, hogy egy kicsit szélesebb alapokon nyugszik a magyar tenisz szakmai bázisa. Én egyvalamit hiányoltam, és a kérdésem az, hogy ez miért hiányzik a beszámolóból? A hazai versenyrendszer, a hazai versenyzők számának alakulása, a hazai klubok működésével kapcsolatos tervek és támogatási ötletek miért nincsenek benne a beszámolóban? Az elmúlt években több alkalommal érkezett visszajelzés a klubok és a szülők irányából, hogy ezek tervezés alatt vannak, de miért nem történtek meg? Kicsit úgy érezzük, magukra vannak hagyva azok a szülők, edzők és versenyzők, akik itthon versenyeznek, és nem feltétlenül az élbolyba szeretnének tartozni, vagy ott vannak, csak nem ez az életpályájuk. Köszönöm.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen! Második kérdés a hazai versenyzés, a versenyrendszer és a klubélet témájában. További kérdés van-e Attilához? A kérdéskört lezárom. Attila, parancsolj.

Sávolt Attila: Én úgy gondolom, a két kérdésre adott válasz összekapcsolódik. Abszolút úgy látom, hogy a következő évek legfontosabb feladata a Magyar Tenisz Szövetségnek a 10 év alatti bázissteremtő és hosszú távú gyerektenisz-fejlesztő programja. Mindannyiunk számára világos, hogy az elmúlt évtizedekben évről évre tapasztalható a gyerekszám csökkenése. Ez nyilván nem csak a magyar teniszben és Magyarországon van így, és nem csak ebben a sportágban, de ez egy tény. Ez egy versenypiac, és Magyarországon belül is a kluboknak meg kell harcolniuk a többi sportággal a gyerekek tenispályára és klubokba való lecsábítása érdekében. Valóban az a tendencia, hogy hosszú éveken keresztül egyre kevesebb gyerek kezd el teniszezni. Ami szerintem még nagyobb probléma, hogy ebből a kevés gyerekből még kevesebben választják a versenyteniszt. De a legeslegnagyobb problémának azt látom, hogy azok a gyerekek és szülők, akik a versenysportot választják, sajnos nincsenek megtanítva a megfelelő alapokra a klubok és az edzők által. Mire a gyerek eléri a 11-12 éves kort, és látszik benne a tehetség, amivel ki szeretne lépni a nemzetközi porondra, tisztelet a kivételnek, már olyan lemaradásban van fizikai, tenisztechnikai és taktikai kompetenciákban, hogy ez a hátrány szinte behozhatatlan egy sikeres junior élversenyzői időszakhoz vagy egy későbbi profi karrierhez. Ami a számokat illeti, az elmúlt öt évet nézve a ranglisták és a regisztrált versenyzők száma alapján egy 10-15 százalékos csökkenést látok a versenyzői létszámban. Ezt nyilván két oldalról kell majd megközelítenünk. Én már elkészítettem egy 10 év alatti hosszú távú gyerektenisz-fejlesztési programot, amit a következő hetekben meg fogok osztani azokkal a klubokkal, amelyek ebben a szegmensben az elmúlt években, évtizedekben eredményes és fontos munkát végeztek. Nyilván kell egy bázisnövelő program, ahol a mindenkori kormánnyal nagyon fontos, hogy együtt tudjunk működni. Ahogy az előbb említettem, a tenisz óriási versenyhátrányban volt az elmúlt években a csapatsportágakkal, a TAO által finanszírozott sportágakkal szemben. Meglátjuk, hogy a következő években lesz-e lehetőség ezt az egyenlőtlenséget kiigazítani. A másik része, a gyerekek tenisztudása, technikai és taktikai felkészültsége pedig mindenképpen az edzőképzésben és az edzők jövőjében keresendő. Ez egy hosszú távú projekt, az az edzőképzési munka, amit elkezdtünk az elmúlt pár évben, még jó pár év, mire eredményt tud szolgáltatni. De ez a két legfontosabb rész. Konkrét számokat is tudok mondani. 2021-ben 2351 versenyengedéllyel rendelkező versenyzőnk volt. Ez a szám most, 2026 közepén valamivel több mint kétezer, de az év végére ez mindig fel szokott növekedni, így a 2200-2300 fős versenyzői létszám nagyjából megvan. Az tény, hogy a lányok oldalán érzékelhető – és megint nemcsak Magyarországon, hanem globális szinten – egy nagyon komoly csökkenés. Ezzel nemcsak mi küzdünk, hanem a többi ország is. Két évvel ezelőtt eltöröltük a nevezési díjakat az U12-es korosztályban, és azt látjuk, hogy ez a versenyzési aktivitást abszolút pozitívan kezdte el befolyásolni az utóbbi egy-másfél évben. Az U12-es és U14-es korosztályú versenyeknél, elsősorban a fiúknál, abszolút teli táblákkal mennek a tornák. Én továbbra is azt gondolom, hogy az egyik legnagyobb kihívás ott van, hogy ezeket a gyerekeket jobban meg tudjuk tanítani a jövőben teniszezni. Nem gondolom úgy, hogy magukra hagytuk volna a klubokat és a szülőket. A tagszervezeti támogatásokat a Magyar Tenisz Szövetség az alapszabályban meghatározott legfontosabb célterületei felé próbálta orientálni, ami a versenyrendszer működtetése és a tagszervezetek támogatása. Jelen pillanatban is 300 tagszervezete van a Magyar Tenisz Szövetségnek. Ebből azt lehet látni, hogy nagyjából 150 tagszervezet dolgozik aktívan akár az utánpótlás-nevelésben, akár a versenyrendszerben. Ebből a 150-ból egy 40-50 egyesület vesz részt aktívan versenyrendezőként is, és ennél is kevesebb, körülbelül 30 klub az, amelyik a gyerektenisszel és az utánpótlás-neveléssel komolyan foglalkozik. Mi a tagszervezeti támogatásunkat ezek alapján, ebbe az irányba csoportosítottuk. Évek óta működik egy egyesületi pontversenyen alapuló tagszervezeti támogatásunk. Pár évvel ezelőtt komoly versenyrendezési támogatásokat vezettünk be mind a nemzetközi, mind a hazai versenyek rendezésébe, így a magyar versenyrendszerben kifejezett pénzügyi támogatás volt. Ezt két éve átalakítottuk aszerint, hogy az összes hazai versenyen a bírókat a Magyar Tenisz Szövetség fizeti keretszerződés formájában. Ezzel két dolgot értünk el: egyrészt kivettük a konfliktust a bírók és a rendező klubtulajdonosok közül az elszámolásokkal kapcsolatban, másrészt egy tiszta szerződéses helyzetet teremtettünk, kivéve a bírói működés fekete részét. Ez 50 millió forintos tétel a költségvetésben, és ez is abszolút a tagszervezetek támogatásába sorolható,

ugyanúgy, mint a nemzetközi versenyrendezésekre kapott támogatások. Ezek nem voltak jellemzők az elmúlt tíz évben a szövetségben. A versenyrendezésre nagy igény és affinitás van a klubok részéről, ami jó dolog. Az idei és a tavalyi évben is rengeteg olyan vidéki kisebb-nagyobb egyesület csatlakozott a nemzetközi versenyrendezéseinkhez, mint Szentendre, Kiskunfélegyháza vagy Szentés. Ezek a tények nem azt támasztják alá, hogy magukra hagynánk a tagszervezeteket. A legnagyobb kihívásnak és közös célunknak annak kell lennie a következő években, hogy a tagszervezetek minél több bevételt tudjanak maguknak generálni, amit a gyerekenisz létszámnövelésével lehet elérni. De legyünk reálisak: amíg a TAO-rendszer ilyen formában áll fenn, addig ebben nagyon nagy versenyhátrányból indulunk.

Dr. Lázár János: Az első kérdésre is ezt a választ szánod? Vagy külön akarsz még az U10-ról beszélni?

Sávolt Attila: Az első kérdéssel kapcsolatban azt gondolom, hogy a két dolog összefügg. Ez az U10-es program mindenképpen egy hosszú távú program. Azokból a számokból indultunk ki, amelyeket az előbb is elmondtam: az elmúlt öt évben egy 10-15 százalékos gyerekszám-csökkenést látunk a versenyzők tekintetében. Ezt a számot a következő négyéves periódusban mindenképpen vissza akarjuk tornázni a 2021-es szintre. Ehhez nagyon fontos lesz majd egy közös gondolkodás az újonnan felálló sportvezetéssel arról, hogyan tudjuk a teniszt az iskolákba és az óvodákba sokkal jobban bevinni. A bázisteremtés mellett számomra a legfontosabb az, hogy a program kapcsán azt az üzenetet tudjuk visszaadni az edzőknek, szülőknek és kluboknak, hogy a 10 év alatti korosztályban ugyan van egy jól kidolgozott versenyrendszere a Magyar Tenisz Szövetségnek, a felfogás sajnos mégis elment abba az irányba, hogy a szülők és az edzők is túlságosan a versenyre koncentrálnak. Elmarad az az igény, hogy megtanítsuk ezeket a gyerekeket teniszezni, pedig a legfontosabb az lenne, hogy a megfelelő alapvető fizikai, tenisztechnikai és taktikai kompetenciákkal rendelkezzenek. Maga a fejlesztési program – amelynek a Narancs Fesztivál már egy teszt jellegű indító eseménye volt – ezt a célt fogja szolgálni és megvalósítani a jövőben.

Dr. Lázár János: Annyit szeretnék kérdezni Attila, hogy azt mondtad, kétezer versenyengedéllyel rendelkező fiatal van az országos rendszerben. Mennyi az utánpótlásban részt vevő, de versenyengedéllyel nem rendelkező fiatalok száma szerinted?

Sávolt Attila: Ez sokszor csalóka, mert pár éve volt egy olyan döntés, hogy csak az vehet részt az iskolai testnevelési programban, aki valamelyik szövetségnek a regisztrált vagy leigazolt tagja. Ennél sokkal több, ötször-hatszor több gyerek szerepelt az adatbázisunkban.

Dr. Lázár János: Mi a realitás?

Sávolt Attila: A realitás? Én azt gondolom, hogy háromezer fő fölé kell tudni tornászni a következő négy évben a versenyző gyerekek létszámát.

Dr. Lázár János: Igen, de engem az a nagyságrend érdekel, aki nem rendelkezik versenyengedéllyel, de mégis ott van az utánpótlásban, halad a versenyzés felé, és lehet rá számítani. Öt-hatezer főről beszélünk, vagy mekkora ez a szám?

Sávolt Attila: Ez az információ leginkább a tagszervezeteknél és a kluboknál van meg, hiszen sok gyerek nem kerül be a versenyrendszerbe. Én úgy gondolom, hogy a 18 év alatti kétezer fő duplája jelentheti jelenleg a versenytenisz valós potenciálját, de ez valóban kevés.

Dr. Lázár János: Köszönöm szépen a szakmai beszámolót. Második kör következik?

Juhász Gábor: Nincs második kör. Én tisztelettel tudomásul vettem, Elnök úr, amit mondtál, hogy lezárul a kérdéskör, de mivel akkor nem volt több kérdés feltevő, én azt szeretném kérni, hogy mivel olyan ritkán jövünk össze közgyűlésen ekkora plénumban, hogy ezt mérlegelje újra Elnök úr. Az elhangzottakhoz is felmerülhetnek újabb kérdések, ezért érdemes lenne átgondolni, szabad-e ilyen gyorsan lezárni a kérdezés lehetőségét.

Dr. Lázár János: Köszönöm szépen a tanácsot. Van-e még kérdés Attilához? Parancsolj!

Richter Attila: Bocsanat, nem szerettem volna újra kérdezni, csak annyi új információ hangzott el, hogy szeretnék némi pontosítást kérni. Az egyik az, hogy nem kaptam választ arra, miért maradt ki a beszámolóból a nem kimondottan élversenyzői utánpótlás-korosztályt érintő klubsztintű szakmai tevékenység bemutatása? Mindaz a válasz, amit adtál, rendben van és el is fogadom, de ez mind arról a nagyon szűk rétegről szól, amelyik aktívan versenyez. Zárójelben jegyzem meg az Elnök úrnak, hogy az idei januári ranglistán a 12 év alatti versenyzők száma összesen száznál kevesebb volt. Értem, hogy van kétezer-valahány száz versenyengedéllyel rendelkező játékos, és azt is, hogy ennek egy része versenyez csak, de az utánpótlás-tornákon résztvevők valós számát körülbelül hatszáz főre becsülöm. Azzal az indoklással nem értek egyet, hogy kevesebben teniszeznének, mert a hobbi szintű versenyrendszereknél két óra alatt betelik a száz fő feletti létszámkeret a nevezési határidőn belül. Ha körbemegyünk a klubokban, mindenki szenved a versenyzői létszám csökkenésétől, de gyerektenisz és hobbitenisz szinten sokan vannak a gyerekek közül. Amit hiányolok a szakmai oldalról, az az amatőrök bevonására irányuló tevékenység. Jó néhányan vagyunk itt a teremben, akik láttunk már közelről padelpályát. Ez egy valós veszély a teniszre nézve, és erre nincsen semmiféle szövetségi visszajelzés, hogy mit tervezünk tenni a padellel szemben. Nem ellene kell dolgozni, mert a kettőnek kéz a kézben kellene járnia, de ez jelenleg veszélyforrás: tenispályák szűnnek meg, és a helyükön padelpályák épülnek, ami csökkenteni fogja a szélesebb teniszutánpótlást. Az elmúlt hat évben klub- és szülői szinten azt látjuk, hogy a versenyek táblái ugyan tele vannak, de részben azért, mert a negyedére csökkent a versenyek száma. Aki szeretne versenyezni, az kénytelen beérni néhány verseny lehetőségével. Aki viszont szeretne versenyezni, de nem akarja átutazni az egész országot, az már nem tud helyben, kisebb tornákon elindulni. A hazai versenyrendszer jelenlegi állapotára és az ezzel kapcsolatos álláspontra vonatkozna igazából a kérdésem. Köszönöm.

Sávolt Attila: Azt azért hozzátenném, hogy nem az elmúlt hat évben csökkent a gyerekteniszező létszám, hanem az elmúlt húsz évben. Ezt te is tudod nagyon jól, hogy így van. Ez az egyik része. A másik része, hogy a vármegyei támogatásokon keresztül elindítottunk egy olyan programot az elmúlt két évben, hogy azok a vármegyei igazgatóságok, amelyek a támogatást a tenisz szövetségtől lehívták, régió szinten csak gyerekteniszre vagy edzőképzésre használhatták fel ezt az összeget. Ez az egyik olyan szegmens, ahol elkezdtünk lépni, és tettünk annak érdekében, hogy ne csak a közvetlen versenyzői bázisnak legyen lehetősége teniszezni és versenyezni. Én azt nem látom, hogy az amatőr tenisztársadalom csökkenne, de javítsatok ki, ha ez így van. Nem látom – lehet, hogy Budapesten így van –, de akárcsak a szenior Magyar Bajnokságon való részvételek, amit Csaba is meg tud erősíteni a szenior versenyrendezésben, vagy a budapesti kluboknál a téli pályakihasználtságot látva, nem azt mutatják, hogy az amatőr tenisz csökkenne. Nyilván a padel nemcsak Magyarországon, hanem az egész világon veszélyforrás. Ez tény, hogy így van, és ezen kell gondolkodni, hogy ezt miként lehet kivédeni a jövőben. Egyáltalán ki kell-e nekünk ezt védeni, vagy ki lehet-e védeni? Úgy gondolom, hogy az a Narancs Fesztivál, ami szakmai koncepcióként elindult a múlt hétvégén, hosszú távon válasz lesz arra, hogy sokkal inkább úgy kezdjük el bevonni a gyerekeket, hogy ne egyből a verseny részébe kapcsolódjanak be, hanem egy fesztivál jellegű, közösségépítő, jó élményt tudjunk nekik biztosítani.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen! Azt kérjük számon Attilán, ami rajta számonkérhető, és a számokkal óvatosan bánjunk a pénzügyi kormányzat felé. Ezt a két ügyrendi javaslatomat mindenképpen megtenném. Parancsoljon, utolsó kérdés Attilához.

Takács Sándor: Takács Sándor vagyok a Volvex Tenisztől. Üdvözlök mindenkit! Én csak azt szeretném megkérdezni, hogy van-e már tapasztalat, azzal kapcsolatban, hogy a narancs korosztály kibővítése a tízévesekre jó döntés volt-e? Ugyanis én azt látom, hogy azok az ügyes hét-nyolc évesek, akikkel mi dolgozunk, és már négy-öt évesen jönnek hozzánk, és mozgásfejlesztéssel kezdünk – pont azért, hogy ne legyenek olyan problémáik, amikről beszélsz, hogy fizikálisan nincsenek felkészülve tízéves korukra –, ezek a gyerekek nyolcévesen elveszítik a kedvüket a versenyzéstől. A tízévesek, akik fizikálisan értelemszerűen erősebbek és nagyobbak, sorozatosan megverik őket, majd utána elmennek egy versenyre Zalaegerszegre vagy Szombathelyre, ahol összesen vannak hárman. Én úgy gondolom, hogy nem volt jó döntés a tízéveseket felhúzni ide. Nektek milyen tapasztalataitok, illetve milyen visszajelzéseitek vannak ezzel kapcsolatban?

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen! Attila, parancsolj.

Sávolt Attila: Amikor ezt a döntést meghoztuk, akkor is hangsúlyoztam, hogy ez az év ebből a szempontból mindenképpen tesztjellegű. Én sem értettem vele száz százalékgig egyet, ez nem az én szakmai meglátásom és indíttatásom volt, és te is ott voltál azon a szakmai fórumon, amikor ezt közösen huszonöt-harminc klubvezetővel és szakemberrel tárgyaltuk. Mint minden szakmai döntésnél, úgy gondolom, itt is vannak pro és kontra indokok. Most, május végén még nem tudjuk kijelenteni, hogy ez milyen hozzáadott értéket hozott. Amit Richter Attila kérdezett, ez abba az irányba viszi el a tenisz ezen részét, hogy bent tartjuk a rendszerben azokat a gyerekeket, akik tízéves korban esetleg még nem tartanak olyan szinten, hogy elkezdjenek nagy pályán, rendes labdával versenyezni, de akarnak játszani. Van egy ilyen oldala is. Ugyanakkor teljesen egyetértek veled abban, hogy ha a szövetség azon szakmai elképzeléséből közelítjük meg, hogy jobb gyerekteniszezőket neveljünk ki a jövőben, és többen maradjanak az éliteniszből, abból a szempontból ez nem biztos, hogy szerencsés lesz. Idén még nem volt elég Play+Stay verseny ahhoz, hogy ezt reálisan le tudjuk mérni, de az év végén le fogunk ülni azzal a huszonöt-harminc szakemberrel, akikkel ezt a döntést közösen hoztuk meg. Értékelni fogjuk a tapasztalatokat, és ahogy az elmúlt években is tettük, ha valami nem hoz hozzáadott értéket, vagy esetleg veszélyezteteti a szakmai munkát, akkor változtatni fogunk rajta.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen. Tisztelt Közgyűlés! A szakmai beszámolóval kapcsolatban kérdezem Önöket. Kérem, aki elfogadja a közgyűlés elé terjesztett szakmai beszámolót, az a szavazólapja feltartásával jelezze.

Sor kerül a nyílt szavazásra.

Dr. Lázár János: Köszönöm, megállapítom, hogy a közgyűlés 47 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 8 tartózkodás mellett meghozta az alábbi közgyűlési határozatot:

6/2026 (05.29.) sz. KGY határozat

A Magyar Tenisz Szövetség közgyűlése elfogadja a Szövetség 2025. évi szakmai tevékenységéről szóló beszámolót.

Dr. Lázár János: Tisztelt Közgyűlés! Most a harmadik napirendi pont következik. A számviteli törvény szerinti beszámoló, a mérleg és az annak mellékletét képező közhasznúsági jelentés az MTSZ honlapján elérhető volt a tagok számára. Tessék parancsolni! Van-e, aki kiegészítést tesz szóban? Molnár Imre, parancsoljon.

Molnár Imre: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Közgyűlés! Én is kicsit kiesem a szerepemből, mert könyvvizsgáló vagyok, és auditáltam az éves beszámolót egy éves audit folyamat során. Tehát a

feladatomban az ellenőrzés volt lényegében, nem ennek az összeállításának. Kiegészítésképpen elmondanám – amire az elnök úr is utalt –, hogy a szövetség honlapján minden adat és minden információ elérhető. Éves beszámolót készít a szövetség azért, hogy minél több információ beleférjen, különösen a kiegészítő mellékletbe, ami ötven-hatvan oldalas, rendkívül részletes dokumentum. Más szövetségeknél is nézem ezeket a dokumentumokat, és azt tapasztalom, hogy itt tényleg minden elolvasható, minden benne van, ami fontos lehet Önöknek. Tehát ilyenkor az a legjobb, ha a közgyűlésre való jövetel előtt ezt akár szakemberrel megnézik, és előzetesen is lehet kérdést feltenni a főtitkár felé. Akkor könnyebb válaszolni, mint így most egy számviteli előadást tartani. Nagyon fontos, amit Homonnay úr említett meg, ezt aláhúzom: körülbelül annyi a negatív saját tőke, mint a céltartalék, amiről szó volt. Azért van ez így, mert a legnagyobb óvatosság elve alapján járt el a szövetség, tekintettel a függő, most már jogi ügyre. Ha a választottbírósági eljárásban mindent elveszít a szövetség – és itt nemcsak a követelésről van szó, hanem az ügyvédi iroda benyújtotta azt is, hogy mennyi ennek a költsége és mennyi a késedelmi kamat –, ez akkor is már a 2025-ös könyvekben szerepel. Tehát az óvatosság maximális ezen elv alapján. Olvashatták a jelentésemet is mint könyvvizsgáló. A lényege az, hogy véleményem szerint a mellékelt éves beszámoló megbízható és hiteles képet ad a szövetség 2025. december 31-én fennálló vagyoni és pénzügyi helyzetéről, valamint a lezárt üzleti évre vonatkozó jövedelmi helyzetéről, a Magyarországon hatályos, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvénnyel összhangban. Köszönöm szépen.

Dr. Lázár János: Köszönöm szépen! A határozati javaslatban az szerepel majd, hogy a 2025-ös évet 3 milliárd 368 millió 110 ezer forint eszköz és forrás megegyező összegben, valamint 22 millió 513 ezer forintos adózott eredménnyel zárjuk. Van-e kérdés a könyvvizsgálóhoz? Amennyiben nincs, szavazásra bocsátom az előterjesztést. Aki a könyvvizsgáló jelentését, és ezzel a 2025. évi számviteli törvény szerinti beszámolót, a mérleget és az annak mellékletét képező közhasznúsági jelentést elfogadja, kérem a szavazólap felemelésével jelezze!

Sor kerül a nyílt szavazásra.

Dr. Lázár János: Köszönöm, megállapítom, hogy a közgyűlés 51 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 4 tartózkodás mellett meghozta az alábbi közgyűlési határozatot:

7/2026 (05.29.) sz. KGY határozat

A Magyar Tenisz Szövetség közgyűlése elfogadja a Szövetség 2025. évi - számviteli törvény szerinti - beszámolóját (mérleg) és az annak mellékletét képező közhasznúsági jelentést. A közgyűlés megállapítja, hogy az eszközök és források megegyező összege 3.818.955 e Ft, az adózott eredmény pedig 22.513 e Ft.

Dr. Lázár János: Tisztelt Közgyűlés! Most soron következik a Magyar Tenisz Szövetség 2026. évi tagdíja mértékének meghatározása. Petra, parancsoljon!

Schmitt Petra: Köszönöm. A szövetség az elmúlt években nem emelt tagdíjat, ez 25 ezer forintban lett megállapítva. Azonban erre az évre vonatkozóan az elnökségnek át kellett tekintenie a helyzetet, és úgy döntött, hogy a 2026-os évre 30 ezer forintban állapítja meg a tagdíjat, illetve 120 ezer forintban maximalizálja a képviselőnkénti díj összeget. Nagyon örülök, hogy most ezt pontosítottuk, mert tavaly ez így nem került be a határozatba. Úgyhogy igazából csak ennyit szerettem volna elmondani erről a napirendi pontról.

Dr. Lázár János: Köszönöm szépen. Az előterjesztést az elnökség tette a tagdíj vonatkozásában. Kérdezem a Tisztelt Közgyűlést, van-e valakinek a tagdíjjal kapcsolatban kérdése, kérése vagy javaslata? Parancsoljon!

Punyi Gábor: Tisztelt Közgyűlés! Ez mindig egy olyan téma, ami aktuális, hogy mennyi lesz. Azt szeretném megkérdezni, hogy ezt mindig csak az aktuális évre, tehát a következő évre lehet meghatározni, vagy egy hosszabb időre is meg lehet állapítani? Ezt minden évben az elnökség keretein belül kell eldönteni, hogy ennek az összege mennyi legyen, és hogy az mennyiben maximalizálja azt, vagy lehet ezzel hosszú távra is tervezni esetleg?

Schmitt Petra: Ezt minden évben meg kell határozni, hiszen a szövetség költségvetése is évről évre kerül meghatározásra, úgyhogy nincs lehetőség arra, hogy ezt hosszabb távra állapítsuk meg.

Dr. Lázár János: Az Alapszabály szerint a közgyűlés fogadja el a költségvetést, és a költségvetés mellett kell minden évben megtárgyalni az éves tagdíjat is, ezért kerül ez mindig együtt tárgyalásra. Van-e további kérdés? Kérdezem a Tisztelt Közgyűlést, egyetért-e az előterjesztett javaslattal, ami a 2026. évi tagdíj meghatározására vonatkozik? Aki támogatja, kérem, a szavazólap felemelésével jelezze!

Sor kerül a nyílt szavazásra.

Dr. Lázár János: Köszönöm, megállapítom, hogy a közgyűlés egyhangúlag, 55 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül meghozta az alábbi közgyűlési határozatot:

8/2026 (05.29.) sz. KGY határozat

A Magyar Tenisz Szövetség közgyűlése a 2026. évi tagdíj mértékét a következőképpen határozza meg:

Minden tag az általa az Alapszabály X.12. pontja alapján a 2026. évben közgyűlésre delegálható képviselők száma alapján köteles a tagdíjat megfizetni, akként, hogy a tagdíj mértéke – a tag által a közgyűlésre delegálható – képviselőnként 30.000 Ft, azaz harmincezer forint, de legfeljebb 120.000 Ft, azaz százhuszezer forint.

Dr. Lázár János: Tisztelt Közgyűlés! Most az ötödik napirendi pont megtárgyalására kerül sor: a Magyar Tenisz Szövetség 2026. évre vonatkozó szakmai és pénzügyi tervének, költségvetésének elfogadása. Attila utalt rá, hogy ide még lesz kommentje. Most először a főtitkár asszonynak adom meg a szót. Schmitt Petra főtitkár, kérem!

Schmitt Petra szóban kiegészíti az írásban előterjesztett dokumentumot.

Dr. Lázár János: Köszönöm Petra! Szerintem most adjuk meg Attilának a szót, és utána lesz lehetőség a kérdések megválaszolására.

Sávolt Attila: Részben kapcsolódva az előző kérdésekhez, illetve a költségvetés kapcsán általánosságban azt fontos elmondani, hogy az elmúlt években a Magyar Tenisz Szövetség 1 milliárd és 1 milliárd 300 millió forint közötti összeggel gazdálkodott. Ennek nagyjából a fele az, ami a működési költségekre megy el, és a másik felét tudtuk szakmai programokra felhasználni. Fontos látni, hogy limitált forrásaink vannak, és amikor limitált források állnak rendelkezésre, akkor ott priorizálni kell. Milyen kár, Attila, hogy amikor a ti vezetésetek alatt, 2017–2018-ban 4-5 milliárd forint volt a Magyar Tenisz Szövetség költségvetése, akkor nem vetted bele magad ilyen aktívan abba, hogy abból az összegből egy komolyabb részt arra szánjatok, hogy elkezdjétek a magyar tenisz jövőjét, és a most hiányzó gyerektenisz-létszámot fejlesszétek és növeljétek. Mivel ez egy hosszú távú, tízéves projekt, pont most lehetett volna meg az eredménye. Ettől függetlenül én azt gondolom – amit az előbb is elmondtam –, hogy a következő években a magyar tenisz továbbélésének a kulcsa

mindenképpen az utóbbi, 10 év alatti gyerektenisz-fejlesztésben és a bázisnevelésben keresendő. Olyannyira, hogy mi a szakmai vezetésnél csináltunk egy feladatkörcserét a Kornállal, és én a következő években az időm, energiám és tudásom legnagyobb részét a 10 év alatti gyerektenisz-fejlesztő programra fogom szánni az edzőképzés mellett. Ami pedig a 12 éven felüli utánpótlás-nevelést, versenyteniszt vagy profi teniszt illeti, azt a szakmai munkát részben a Kornél fogja innentől kezdve átvenni. Ennek a költségvetési ötven százaléknak a legnagyobb részét a versenyrendezések fedik le. Ezt te is tudod pontosan, hogy erre is általában meghatározott és pántlikázott összegek érkeznek az államtitkárságtól. Ebben benne vannak a nemzetközi versenyrendezések, de benne vannak a hazai versenyrendezésekhez kapcsolódó támogatások is. Másik nagyon fontos dolog, amit elkezdünk építeni, egy gyermekvédelmi – safeguarding – és szülői edukációs program, amivel egyrészt a jogszabályi kötelezettségnek is eleget teszünk. Ez a terület nem mindenki számára ismert, de a Magyar Tenisz Szövetségnek van hivatalosan egy gyermekvédelmi felelőse Dr. Bodnár Ilona személyében. Az elmúlt hónapokban azt látjuk, hogy nagyon fontos lesz az ő szerepe az ősszel és a következő időszakban is, mert egyre több szülői megkeresés érkezik felé, sokszor inkognitóban. Emellett egy szülői edukációs programot is elindítottunk, ami együtt lesz nagyon fontos a 10 év alatti gyerektenisz-fejlesztési programmal. Nagyjából ez az, amit szerettem volna még hozzátenni. Köszönöm.

Dr. Lázár János: Köszönöm szépen. Most a 2026. évre vonatkozó szakmai és pénzügyi terv megbeszélése következik. Kérdések? Parancsoljon!

Juhász Gábor: Köszönöm szépen a szót. Én a Tisztelt Közgyűlés figyelmét fel szeretném hívni – bár gondolom, felelősségteljesen mindenki elolvasta az anyagokat, így fel se kell hívni – azokra az aránytalanságokra, amik már évek óta szerepelnek itt a pénzügyi vonzata kapcsán. Gyorsan be is csatlakoznék az Attila által mondottakhoz. Bár nem tisztem Richter Attilát megvédeni, de észrevételeimmel, mint előd élek. Amit igazán a mondandód végén saját magad is cáfoltál: ha hat éve ott vagy mint szakmai igazgató, akkor pontosan tudod, hogy az a szám, az a nagyságrend, amiről beszéltél, annak ugyanúgy pántlikázott részei voltak a nagyversenyek, tehát azok nem voltak fordíthatók utánpótlás-nevelésre. Pontosán úgy, ahogy a mondandód végén magad is jelezted, hogy most is pántlikázottak azok az összegek. Visszatérve inkább a pénzügyi részéhez, az általam képviselt klub biztosan nem fog támogatni egy ilyen aránytalan költségvetést a 2026-os évre, még ha eddig támogatta is. Idő kell mindennek, hogy kialakuljon, de úgy látom, hogy semmi nem alakul ki. Ha már konkrétumokról beszéltél, a csúcsideben kiemelt sportfejlesztési támogatás címszó alatt kapta a Magyar Tenisz Szövetség a pénzt. Amikor befejeződött a korábbi vezetés ciklusa és nekem is távoznom kellett a tisztségemből, akkor 360 millió forint volt az az összeg, amit kaptunk az államtól, kifejezetten az utánpótláskorú versenyzők támogatására. Ez az összeg most ebben a költségvetésben 500 millió forint. Kénytelen vagyok az összehasonlítást tovább folytatni. Abból a 360 millióból a kiemelt játékosokra elköltött a Magyar Tenisz Szövetség akkor 180 millió forintot. A maradékból különböző egyesületi támogatások és egyéb programok voltak finanszírozva, amelyből szintén érezték az egyesületek az akkori szövetség támogatását. Most az 500 millió forintból úgy látom, kifejezetten az utánpótláskorú egyesületek támogatására 80 millió jut – tehát 500-ból 80, míg korábban 360-ból 180. Itt kezdődnek azok az aránytalanságok, amik engem zavarnak. Látva a szövetség nemcsak szakmai, hanem irodai létszámát – ez 30 feletti, talán 34 fő, ha jól emlékszem, de javítsatok ki, ha tévedek –, az ezzel kapcsolatos bérköltségek és működési költségek rendkívül magasak az utánpótláskorúakra költött összeghez viszonyítva. Ha csak a bérköltséget nézzük – amiben benne van a Nevelő Edző Program körülbelül 90 millióval is –, ez közel 400 millió forint a kluboknak jutó 80 millióval szemben. Egyszerűen ezek olyan aránytalanságok, amiket én biztosan nem fogok támogatni. Ez nem oszt, nem szoroz, mert a többség valószínűleg meg fogja szavazni. Én csak szerettem volna hangosan elmondani az ezzel kapcsolatos gondolataimat a közgyűlésnek. Köszönöm szépen.

Dr. Lázár János: Nagyon szépen köszönjük. További kérdés? Tessék, parancsoljon!

Szűcs Krisztián: Tisztelt Elnök Úr, Vezetőség, Közgyűlés! Szűcs Krisztián vagyok, Mezőberény, Szalai Barna Teniszkлуб. Én három-négy éve csöppentem bele kicsit komolyabban a teniszbe, és azóta van rálátásom az utánpótlás-nevelésre, valamint a Diákolimpiára is, ami nyilván az amatőr teniszt is érinti. Tudtommal minden évben minden vármegye támogatást kap az utánpótlás-nevelésre, és én úgy látom, hogy van olyan vármegye, amelyik nagyon kevés gyermeket ad, vagy egyáltalán nem ad gyermeket mondjuk a Diákolimpiára. Az lenne a kérdésem, hogy lehetne-e változtatni a támogatás arányosságán? Ez egy gyakorlati kérdés. Köszönöm.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen, Krisztián! Márky úr, parancsoljon!

Márky Jenő: Én támogatom Attilának azt a törekvését, hogy az utánpótlás-nevelés előre menjen, ugyanakkor a költségvetés bemutatásában én is rendkívüli aránytalanságokat láttam az ügyvédi költségek és egyebek terén. Dr. Berényi János elnöksége alatt elnökségi tag voltam, és az utánpótlás-részt feleltem. Ott használtunk egy úgynevezett játékosindexet – ezt nemzetközileg mérik a szövetségekben –, ami azt mutatja meg, hogy a bevételi és a kiadási oldalról mi az utánpótlásra, illetve az egyéb versenyteniszre, tehát elsősorban az utánpótláskorú játékosokra fordított összegek valós aránya. A Berényi-féle elnökség idején ez 35 százalék volt. Úgy gondolom, hogy ezen mindenképpen változtatni kell, ha tényleg komolyan gondoljuk az utánpótlás-nevelést. Mondok egy érdekes adatot annak kapcsán, aki a padelt felhozta: nemzetközi adatok alapján – részt vettem egy olyan konferencián, ahol ezt hivatalosan közölték – 11,2 százalékkal csökkent a tenisz-sportszerek eladása, mert egyéb sportágak elvették ezt a keretet. Tehát nagyon oda kell figyelni, és én úgy gondolom, hogy az utánpótlás javára át kellene alakítani a jövőben a tenisz szövetség költségvetését. Köszönöm.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen! Parancsolj, Gábor.

Pelva Gábor: Köszönöm. A Versenyzónával kapcsolatban szeretnék feltenni néhány kérdést. Úgy tűnik, hogy az elmúlt néhány évben picikét több mint 100 millió forintot költöttek el a fejlesztésre. Mi úgy érezzük, hogy ezen a téren még azért van hova fejlődnünk, és az idén úgy tűnik, hogy ennél még többet, 36 millió forintot fognak erre költeni. Mire megy el pontosan ez a költség? Illetve azt is megkérdezném, hogy tervben van-e az UTR (Universal Tennis Rating) minősítési rendszer bevezetése? Megfontolták-e a WTN (World Tennis Number) bevezetését, illetve tárgyaltak-e az ITF-fel abban az ügyben, hogy bevezessék az ő rendszerüket? Ez hasonlóan működik, mint a Versenyzóna, de a költsége annak a töredéke, gyakorlatilag az egy százaléka. Mindenképpen jó lenne erről hallani valamit, hiszen az aránytalanságokon ez nagyon sokat változtatna. Illetve az iroda működésével kapcsolatban van egy olyan tétel, hogy „egyéb működéssel kapcsolatos költségek”, ez pontosan mire vonatkozik? Köszönöm.

Richter Attila: Köszönöm. Én örülök, Attila – illetve nem örülök, mert szerintem nem 2017-ről meg 2018-ról kellene beszélni 2026-ban –, de ha szeretnéd, akkor erre szívesen válaszolok. Emlékszem a számokra, de mondok még jobbat. 2015-ben, amikor még nem volt nemzetközi nagyversenyekre állami támogatás a Miniszterelnökségtől, illetve az akkori állami szervektől, a Fed Kupa rendezésére volt egy 120 milliós tételünk. Ha ezt, és az idei költségvetésből a kiemelt nemzetközi tenisz sportesemények támogatása sort is kivesszük, akkor egy ekvivalens, összehasonlítható költségvetést kapunk. A 2015-ös, 2017-es és 2018-as költségvetés nagyságrendileg ugyanaz volt, mint a mostani, de az arányok akkoriban nagyon mások voltak. Akkoriban 210 és 300 millió forint között volt az az összeg, amit az akkori közgyűlési elfogadás alapján a magyar teniszsport támogatására fordított a szövetség. Ebben benne voltak a versenyzők 170-180 millió forinttal – a KSF, a Juhász Gábor által jelölt összeg nagy része erre ment –, benne volt 50-70 millió forint az „Együtt a pályán” klubbátogatási programra, benne volt 60 millió forint a gyerekteniszre, és benne volt a működési támogatás. Tehát ha összehasonlítani szeretnéd, szerintem nem lenne szerencsés, mert ha kivesszük a nemzetközi

nagyversenyekre kapott, célzott, címkézett támogatást, akkor ezek a számok maradnak. Sokkal fontosabb lenne arról beszélni, hogy 2026-ban mi a helyzet. A 2026-os költségvetésben a már korábban jelzett aránytalanságoknál a Versenyzőnára fordított összeg döbbenetes. Egy kicsit az iskolai menzára vonatkozó vicc jut eszembe: rossz, hideg, de legalább drága. Kicsit hasonló érzése van annak, aki kénytelen volt használni a Versenyzőnát az elmúlt években. Ugyanakkor az is kérdésként merül fel bennem, hogy ha az összes támogatás 10 százalék környékén van, miközben 20 százalék felett van a sportszakmai munkatársak megbízási és bérköltsége, akkor ez szerinted továbbra is arányaiban rendben van-e? Mert az alapvető problémát nekem ez adja. A másik kérdésem a beszámolóhoz kapcsolódik, még ott szerettem volna megkérdezni két dolgot. Számvitelileg biztosan rendben van és nagyon részletes – én nem értek a számvitelhez, és megkérdeztük a klubunk könyvelőjét, ő is ugyanezt mondta. Azonban van egy dolog, ami nem derül ki belőle egy mezei közgyűlési tag számára: az, hogy a tavaly elfogadott költségvetési sorok alapján pontosan mire költötte el a szakmai részét a szövetség. Harmincéves gyakorlat volt, hogy egy terv-tény összehasonlító számsort kapott a közgyűlés jelentésként. Nyilván a számvitelben más szemlélet van, így ebből a dokumentumból ez most nem teljesen derült ki. Viszont arra Géza felhívta az elején a figyelmet, hogy az idei költségvetés során az év végére számolni vagy tervezni kell a BNI-per legrosszabb kimenetelének költségeivel. Ezt viszont nem látom nevesítve a költségvetésben. Nem tudom másképp megfogalmazni, de ezek az aránytalanságok zavarók. Attila, szerinted a szakmai oldalon ez így rendben van? A működési részen sok mindent nem tudok hozzátenni a Versenyzőnát kivéve, de a jogi költség nagyon magas, azt Elnök úr elmondta, hogy mire van. Viszont a szakmai részben, ha kivesszük a közvetlen versenytámogatásokat, akkor kétszer annyit költünk a szakmai munkatársak bérére, mint amennyit az egész magyar tenisz támogatására. Köszönöm.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen! Parancsoljon.

Pintér András: Köszönöm. Pintér András vagyok, a Szenior Szövetség tiszteletbeli elnöke. Ebben a zaklatott világban, ahogy hallom itt a hozzászólásokat, elfelejtenek az emberek kimondani egy szót: azt, hogy köszönöm. Mert a szeniorok nevében meg kell köszönöm, hogy a szövetség ennyire támogatta az elmúlt években a szenior teniszt, és támogatja az idén is, különös tekintettel a Pintér Mária emlékversenyre. Ezt javaslom mindenkinek. Mindenki csak a hiányosságokról kérdez, ugyanakkor meg kell köszönni azt a támogatást, amit eddig kaptunk. Köszönöm szépen.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen! Takács Sándor.

Takács Sándor: Nekem csak egy apró észrevételem és egy kérdésem lenne. Az egyik pénzügyi, a másik szakmai jellegű. Az észrevételem úgy hangzik, hogy szerintem fordítva vagyunk bekötve, és folyamatosan azon gondolkodunk, ki lesz az az ember, aki ide a szövetségbe még több pénzt hoz. Szerintem azon kellene elgondolkodni, hogyan tudjuk a kiadási oldalt okosabban megoldani. Ezt csak a közgyűlésnek mondom, megfontolásképpen. Én cégeket vezetek, és a cégeknél is, ha kevesebb a pénz, akkor a költségeket ahhoz igazítjuk. A másik dolog, ami nekem fontosabb, hogy az utánpótlás-sportban inkább a 10 év alattiaknál vagyunk érdekeltek, de nem látjuk azt, hogy honnan fognak jönni azok az emberek, akik majd ezeket a kicsiket edzik. Értem én az edzőképzést meg egyebeket, de azt ne felejtjük el, hogy a 10 év alatti korosztályban a gyerekek másképp működnek, mint a felnőttek vagy akár a tizenévesek. Utóbbiakat már lehet kőkeményen edzeni, de a 10 év alattiakhoz pedagógusok kellenek. Ez a kulcsszó: pedagógus, nevelőpedagógus. Tehát nem elég nekünk azt megmutatni, hogyan kell átugrani a palánkon, nem elég megmutatni, milyen a jó tenyeres, hanem nevelni kell a gyerekeket. Másképp fognak reagálni ugyanannak az edzőnek az instrukcióira, mint egy 16 éves. Gondolkodjunk el azon, hogy hogyan tudunk pedagógusokat bevonni. Jelen pillanatban olyanok is oktatnak teniszt, akiknek nem tudjuk, van-e végzettsége, sőt, olyan is van, akinél megkérdőjeleződik a végzettség. Valahogy próbáljuk meg a testnevelőket bevonni ebbe a programba. Arról nem is beszélve, hogy a játékosaink, akik 16-17 évesen az első vonalban vannak, óriási támogatást kapnak.

Az egy dolog, hogy mindig kinézünk egyet, és abból akarunk sztárt csinálni, szerintem jobb lenne négy-öt gyerekkel dolgozni. A másik probléma pedig az, hogy akik a másodvonalba kerülnek, azok elmennek Amerikába. Mi van a harmadvonallal? Miért nem vonjuk be a harmadvonalban versenyző gyerekeket, és miért nem csinálunk egy életpályamodelt? Lehetnének edzők, és őket célirányosan a pedagógiai, illetve a szakmai vonalra állíthatnánk rá. Egy ilyen programot el tudnék képzelni. Amikor pedig kiöregednek, lehetnének akár bírók is, mert ott is egyre több a baj, egyre kevesebben akarnak bírónak állni. Ha már hosszú távon gondolkodunk, ezt mindenképpen fontoljuk meg. Köszönöm.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen. A mai napirend a költségvetés és a szakmai program. Fontos dolog a csodatétel is, de először jussunk túl a költségvetés elfogadásán, hogy az alapműködés feltételei meglegyenek, és essünk túl a szakmai program megvitatásán is. Most két dolog összekeveredik, hiszen a szakmai programról és az ahhoz rendelt pénzügyi finanszírozásról is egyszerre tárgyalunk. A pénzügyi finanszírozás metodikája, tartalma és szabályszerűsége kapcsán a könyvvizsgáló világosan beszélt az előző napirendi pontnál. Azt hiszem, mindent elmondott, és minden olyan kérdésre, ami a pénzügyek és a számvitel szabályosságára vonatkozik, kielégítő és biztos választ adott a 2025-ös év tekintetében, de biztosak lehetünk benne, hogy ez 2026-ban is ugyanaz. Bár a kérdések nagy része Attilához irányult, most mégis a főtitkár asszonynak adom meg először a szót, mert ő is szeretne reflektálni néhány felvetésre.

Schmitt Petra: Gábornak arra a konkrét kérdésére szeretnék reagálni, amely az irodai működési költségek kapcsán hangzott el. Felsorolom, hogy az „egyéb működéssel kapcsolatos költségek” sorba mik tartoznak bele pontosan: üzemanyag- és gépjárműköltségek, telefon, internet, biztosítások, irodai költségek, eszközbérlet, posta és reprezentációs költségek.

Dr. Lázár János: Köszönöm. Parancsolj, Laci.

Markovits László: A sportszakmai témakörhöz annyit tennék hozzá, hogy először is én nagyon örülök annak, hogy az elmúlt tizenöt év négy főtitkárából három jelen van. Ez szerintem egy történelmi pillanat, amit ki is kell használni, és remélem, hogy a konszolidációs résznél is ilyen aktívan fognak kérdéseket felvetni, és abba is mélységében bele fogunk tudni menni. Szerintem fontos, hogy egy közgyűlés legyen informatív, lehet megvitatni részleteiben szakmai programokat is, de azt ki szeretném hangsúlyozni, hogy a szakmai igazgató különböző szakmai fórumokon lehetőséget biztosít, hogy ötletek, konstruktív vélemények elhangozzanak, és utána ezek figyelembevételével konszenzusos döntések szülessenek. Szerintem ez így zajlik és nem Sávolt Attila szakmai igazgató dönt egy személyben, hanem a sportszakmai bizottságokkal közösen és a szakmai fórumokon elhangzottak alapján születnek meg a végső a döntések. Ettől független még egyszer mondom, örülök, hogy ezek a sportszakmai vélemények a mai közgyűlésen is felvetődnek.

Ha pedig már belementünk abba a számháborúba, hogy a mi elnökségi időszakunk előtt mennyi volt az állami támogatás, én mindig azt mondtam, hogy a szakmai programokra biztosított állami támogatások körülbelül 360 és 500 millió forint között mozogtak az elmúlt közel 15 évben. Azt gondolom, ez 2017–2018-ban is kevés volt, főleg akkor, amikor szárnyalt a gazdaság – nemcsak a világon, hanem Magyarországon is –, és az aranykorszakát élte a magyar sport. A nagy különbség nem is itt van, hanem abban, hogy versenyrendezésre például mi idén 180 millió forintot kapunk, miközben az előző vezetés időszakában volt olyan év, amikor 3-4 milliárd forintot kapott a szövetség nemzetközi versenyrendezésekre, de hát erről majd úgyis beszélünk, hogy ennek milyen jogi és pénzügyi következményei lettek. Remélem, ki tudjuk használni a lehetőséget, hogy teljesen transzparensen, direktben a korábbi főtitkárok jelenlétében kivesézzük azt, hogy a végén miért is kellett a Magyar Tenisz Szövetséget 4,5 milliárd forintért konszolidálni. És itt csak azt az összeget mondom, ami Márky Jenő érdeklődésére hivatkozva fent van a honlapon, és el is lett küldve a tájékoztató anyagban és levélben részletesen. És akkor még nem érintettük a Fed-kupát, ami egy külön történet: miért szerződtek le rá, annak milyen előnyei és hátrányai voltak, vagy ahogy az anyagban is szerepel, egy

világjárvány bekövetkeztével miért nem lehetett közös megegyezéssel felmondani a szerződést, és miért a Sportdöntőbírósnak kellett a végén döntést hoznia. Ezekről is mind kellene beszélni ezen a közgyűlésen, szembenézve ezekkel a kötelezettségvállalásokkal. Ami pedig a jelenlegi körülbelül 500 milliós sportszakmai támogatást illeti, ahogy említettem, véleményem szerint ez korábban sem volt elegendő, most pedig biztosan nem elegendő rendszerszintű fejlődésre. Nem véletlenül dolgoztuk ki 2021-ben a Körmöczy Zsuzsa Program koncepcióját, amiben nagyon egyértelműen és következetesen rögzítettük, hogy évi másfél milliárd forintra lenne szükség ahhoz, hogy a magyar tenisz igazából tudjon fejlődni és valamennyi szakmai terület megkapja az elégséges támogatást. Fontos azt is kiemelnem, hogy a Körmöczy-programot konszenzusos formában készítettük el a szakmával, és egészen visszamentünk a Roland Berger cég koncepciójáig, amelyet a Patay László-féle elnökség rendelt meg, és minden olyan jó gondolatot átvettünk, ami Richter Attila főtitkár úr idejében született, vagy éppen Juhász Gábor főtitkári, illetve sportigazgatói időszakában. Tehát mi abszolút figyelembe vettük mindazokat már bevált értékes dolgokat, amik szakmailag korábban megszülettek. Soha nem voltunk féltékenyek arra, ha korábban bármilyen jó szakmai döntés született. Sajnos 2021 óta várunk a program elindításához szükséges forrásokra, így az általunk kidolgozott program nem tudott elindulni, és így csak alaprogramok tudnak futni. Ennyivel egészíteném ki a sportszakmai témát, aztán természetesen a konszolidációs napirendi pontnál még bővebben is kitérnék néhány fontos részletre. Remélem, hogy mindkét korábbi főtitkár itt marad annál a napirendi pontnál is, és így meg tudjuk ragadni a pillanatot, hogy megkérdezzük, mikor és miért születtek bizonyos döntések, és miért kellett ezen döntések okán ilyen mértékben konszolidálni a szövetséget. Majd fel fogom olvasni azokat a részeket, amik szerintem a legmérvadóbbak, de a tagszervezeteknek írásban eljuttatott kiegészítő anyagban és a tájékoztató levélben ezek remélhetőleg közérthetően lettek megfogalmazva. Köszönöm.

Dr. Lázár János: Köszönöm szépen. Én továbbra is a konstruktív dialógust javaslom mindenkinek, valamint a nyugalom és a békeesség megőrzését. A napirend továbbra is a 2026-os költségvetés és az ahhoz kapcsolódó szakmai beszámoló. Arról szeretném a közgyűlést tájékoztatni, illetve talán egy kicsit meggyőzni, hogy a pénzek és a számok determináltak. Értem a szakma vagy a jövő megváltására való törekvéseket, de jelen pillanatban van 841 millió forint állami támogatás, ami stabilan két-három éve ugyanennyi. Egyelőre az is eredmény, hogy 2026-ban a szövetség ezt megkapta, és a pénz folyósítására is sor került. Ennek a pénznek a belső felhasználásáról természetesen lehet vitatkozni, lehet mondani, hogy ez sok vagy kevés. Az előbb elhangzott néhány szám: kétezer versenyengedéllyel rendelkező gyerek van, de elhangzott egy pesszimista verzió is, hogy valójában hatszázan vannak, akik ebből a kétezerből rendszeresen versenyeznek, és maximum még lehet kétezer olyan gyerek, aki nem rendelkezik versenyengedéllyel, de az utánpótlásban benne van. Négyezer gyerekre küld 841 millió forintot a magyar állam. Az adófizetők oldaláról így is lehet nézni a dolgot, és ezt semmiféleképpen nem nevezném kevésnek. Ennek a belső felosztásáról, a szakmai programról lehet vitatkozni, de az összeg törvényszerűségét, felhasználását, számviteli vagy gazdaságilag ésszerű alkalmazását bárki, bármikor ellenőrizheti. Ezért van a könyvvizsgáló, ezért van a pénzügyi iroda. Ez mindenki számára nyitott, hozzáférhető és mindenki számára megnyugtató formában zajlik. Hogy a szakmai programok belső tartalma mi, az egy nagyon komoly szakmai vita. Hogy ezt majd az új elnöknek kell-e újra napirendre tűznie a közgyűléssel, megvitatni és új irányt szabni az eseményeknek, erre természetesen szabad keze és lehetősége lesz. Megértem, hogy az nem jó dolog, ha az alapján választ a tenisz szövetség elnököt, hogy ki az, aki pénzt képes hozni. De az elmúlt hat esztendőben 707 millió forint szponzori támogatás érkezett úgy, hogy a TAO-rendszer lényegében kizárta, hogy a nem TAO-sportágak is szponzorációban részesüljenek ilyen volumenben. Az idei 209 millió forintos szponzorációból 109 millió forint már be is érkezett. Tehát én értem, hogy nem számít a pénz, mert a szakmával kell foglalkozni, csak az a helyzet, hogy a szakmai programokhoz is forrásokat kell rendelni, mint ahogy a Davis-kupához is forrásokat kellett rendelni, és minden másra is. Egyetértek azzal, nagyon helyes lenne, ha nem a pénz dominálná a döntéseiket. Nem ez fogja befolyásolni a következő elnök kiválasztását, de nem lehet amellet elmentni, hogy ha a szponzorációt kivesszük a

költségvetésből, és az esetleges kötelezettségeket hozzáadjuk, akkor a 841 millió forint még annyira se lesz elég, mint amire ma mutatja magát. Ezzel tisztában kell lennie mindenkinek. Én azt javaslom, hogy a 841 millió forint felhasználására vonatkozó, legalább vázlatos javaslatot fogadja el a közgyűlés. Hogy azon belül a szakmai programra szánt 500 millió forint hogyan hasznosul, az egy hosszabb és tartalmasabb belső vita, és nyilvánvaló, hogy ezt számvitelileg, költségvetési és likviditási szempontból is rendezni kell. Az utolsó kérdés, ami még nincs rendezve a BNI-ügyben, azért nem volt benne az eredeti konszolidációs tervben, mert ez nem az eredeti 180 millió forintról szól, hanem kötbérről. Kötbérvisszatérítése van már a BNI-nak. Tehát az alapösszeg már ki lett fizetve, de megbátorodott, és kötbért is kér – nem tudom mi után, nem mondom, hogy az el nem végzett munka után, amit mégis ki kellett neki fizetni, de még kötbérvisszatérítése is van –, ami azt jelenti, hogy ezt külön kell szerepeltetni a konszolidációs tervtől függetlenül. Ez nyilvánvalóan nem egy lefutott mérkőzés. Lehetőség van tárgyalásra, megállapodásra vagy a jogi csata megvívására is, aminek nyilvánvalóan minden egyes esetben költségei vannak. Azt javaslom, hogy ne ennek a költségvetési vitának a keretében vizsgálják felül a szakmai programot. Ha új elnök lesz, annak nyilván joga van új szakmai programot előterjeszteni, és az új elnöknek lehetőséget, valamint szabad kezet kell adni abban, hogy a szakmai programra feltárt összegeket fedezetként biztosítsa. Természetesen annak az észrevételnek van létjogosultsága, amely úgy gondolja, hogy a működési költségek csökkentésével a szakmai munkára több pénz juthat, és esetleg a fedezetteremtésre is van mozgástér. Én nem azt mondom, hogy ebben a költségvetésben nincs mozgástér. Adják meg majd az új elnöknek a lehetőséget, hogy erre ő tegyen a közgyűlés számára érdemi, megfontolandó és elfogadható javaslatot, mert szerintem ez így korrekt és így fair. A költségvetés számszaki része megítélésem szerint korrekt, a valóságot tartalmazza, az óvatosság elvét követi, és ésszerű költségeket tartalmaz. A szakmai vitát úgy lehet továbbvinni, ha most Attila válaszol minden felvetésre. Szűcs Krisztián kérdése semmiféleképpen ne maradjon megválaszolatlanul, aki azt kérdezte, hogy miért kapnak egyenlő támogatást a vármegyék, miközben a kibocsátóképességük teljesen más.

Sávolt Attila: Igen, köszönöm, én is Krisztián kérdésére szerettem volna elsőként válaszolni, és abszolút egyetértek veled. Az elmúlt két-három év tapasztalata alapján mindenképpen azt a konzekvenciát vontuk le, hogy a jövőben a vármegyei igazgatóságok támogatását át kell alakítanunk. Azoktól a vármegyéktől, amelyek az elmúlt években nem, vagy csak nagyon kevés összeget használtak fel, vagy nem eredményesen, nem számottevő mértékben dolgoztak, a jövőben biztosan át kell csoportosítanunk a forrásokat azok irányába, akik tényleg komolyan gyerektenisz-fejlesztésre és edzőképzésre fordítják azt. Itt abszolút nyitott kapukat döngölsz, mindenképpen ez a jövőbeni koncepció a vármegyei igazgatóságok támogatásában. Sanyival mindig nagyon szeretek szakmáról beszélgetni, azt gondolom, hogy ilyen emberekre van leginkább szükségünk. Amiket felvázoltál, azokkal száz százalékig egyetértek. Ha a következő pár hétben leülünk, és elétek tárom, hol tartok most az U10-es program kidolgozásában, látni fogjátok, hogy ezek a részletek, amiket felvetettél, mind szerepelnek benne, mert én is nagyon fontosnak tartom őket. Gábornak még annyit szeretnék mondani, hogy egyetértek: nem biztos, hogy szerencsés összehasonlítani a 2016-os, 2017-es vagy 2018-as költségvetést a mostanival. Eltelt tíz év, az árak és a számok eleve nem fogják egymást fedni. Ráadásul rosszul értelmezted a számokat, mert az 500 millióból 256 millió forint a versenyrendezésre megy el, tehát a maradék 250 millió az, amit szakmai programokra tudunk fordítani. Ha végignézed a szakmai költségvetést, nekünk mindig az volt az elvünk, hogy minden területet próbáljunk valamennyire támogatni. Ezért mondtam az előbb, hogy ha limitált források állnak rendelkezésre, akkor kénytelen az ember prioritásokat felállítani. A gyerektenisz 23 millió forinttal szerepel, de ebben például benne van a gyerektenisz-vezető bére is. A Sport XXI program 23 millió forinttal szerepel. Az egyéni játékos támogatások valamivel több mint 30 millió forintot tesznek ki. A junior nemzetközi versenyeztetési program, ami szerintem egy nagyon jól működő és rendkívül hasznos program, 26 millió forinttal szerepel. Van egy 2 millió forintos, szintén pántlikázott Heraklész edzőtábor-keretünk az államtitkárság oldaláról. A Davis-kupa és a Billie Jean King-kupa külföldi találkozóinak költségei 25 millió forinttal szerepelnek – idén a négy találkozóhoz háromszor külföldre kell utaznia a csapatnak,

úgyhogy ez az összeg biztosan el fog menni. A következő sor viszont nagyon érdekes, és Lacira rákapcsolódva lehet, hogy erről majd tudunk beszélgetni a hetedik napirendi pontnál. Nekem nincs tapasztalatom ATP- vagy WTA-verseny rendezésében – hogy az milyen költségekkel és szervezési feladatokkal jár, bár van egy picit rálátásom az elmúlt harminc év teniszmúltja alapján –, de azt látom, hogy az elmúlt pár évben három vagy négy sikeres hazai Davis-kupa találkozót rendeztünk meg tíz évvel később – Attila, figyelsz? Ezt most neked mondom. Köszönöm –, tíz évvel később, mint ahogy ti rendeztétek annak idején, és minden egyes alkalommal kiemelkedő színvonallal, kevesebb mint 100 millió forintból. Miközben ti ugyanezekre a Davis-kupákra tíz évvel ezelőtt 250 millió forintot kértetek az államtól. Az biztos, hogy a versenyrendezésre pántlikázott költségek érkeznek, csak az a kérdés, hogy a reális versenyrendezési költségek melletti összegek hova fordultak. Erről majd érdekes lesz beszélgetni.

Dr. Lázár János: Azt javaslom a közgyűlésnek, hogy ne fenyegetse senki a másikat, se pro, se kontra. Próbáljuk meg a sportbarátságot megtartani a közgyűlés végén is. Itt a hetedik napirendi pont fenyegetőleg hat, de azt javaslom, hogy mindenki nyugodjon le.

Sávolt Attila: Nem fenyegetésnek szántam, csak én is visszacsatoltam. Továbbmenve a sorokon: a Green Tenisz projektre 2,5 millió forintot fordítunk. A Safe Tennisre, azaz a gyermekvédelemre és safeguardingra 5 millió forintot, edzőképzésre és bíróképzésre körülbelül 12 millió forint jut, amiben szintén benne van már az edzőképzés-vezető fizetése. A társszakágakra – amibe beletartozik a kerekesszékes tenisz, F.É.T., a strandtenisz és a szenior tenisz – 13,5 millió forintot, a vármegyei igazgatóságokra pedig 9,5 millió forintot szánunk. Úgy gondolom, ha itt konstruktívan bárki javaslatot tesz arra, hogyan érdemes ezeket az összegeket hatékonyabban felhasználni a jövőben, arra biztosan nyitottak leszünk. Azt sem mondom, hogy a sportszakmai munkatársak költsége nem legitim vitatéma a jövőre nézve – főleg ha tovább szűkülnek a lehetőségeink – hogy abból mennyi pénzt és mire érdemes felhasználni.

Dr. Lázár János: A hozzászólások lényegét tekintve elmondható, hogy az észrevételek koncepcionálisan – és talán Takács úr felvetése is ehhez kapcsolódott – arra mutattak rá, hogy a rendelkezésre álló forrásokból, függetlenül attól, mekkora a teljes összeg, mennyi megy utánpótlásra, és annak mi a belső megoszlása. Fokozott figyelemre, nagyobb odafigyelésre, nagyobb szakmai bevonásra és diskurzusra van szükség, mert az utánpótlás nehézségei ezzel összefüggésben állnak. Én jó szándékú felvetésnek tekintem ezt a négy hozzászólást és megjegyzést, és a megfontolásukat mindenképpen javaslom.

Sávolt Attila: Félreértés ne essék, abszolút én is kiolvastam az építő kritikai részt a felszólalásokból, így természetesen meg fogjuk fontolni és át fogjuk gondolni ezeket. Még egyszer mondom, bárkinek a konkrét észrevételét és javaslatát nagyon szívesen fogadjuk a jövőben.

Dr. Lázár János: Következő kérdés, tessék!

Juhász Gábor: Köszönöm szépen! Gyorsan reagálva itt a legvégére, amit a szakmai igazgató úr mondott: én ezt kinyomtattam a szövetség honlapjáról. Összeadnom sem kell, mert összeadta az Excel-táblázat, az összegeket viszont el tudom olvasni. NVP támogatás 500 millió, a versenyek támogatása 199 millió, a felügyeleti szervektől – most már nem az EMMI, hanem a Honvédelmi Minisztériumtól – érkező támogatás pedig 841 millió. Mindegy, ugorjunk tovább. Ahhoz, amit a szakmai alelnök úr elmondott, lenne két vagy talán három észrevételem. Az egyik az, hogy ez a nyitott ajtó – bár ma nem hangzott el, de korábban minden észrevételnél elhangzott – olyannyira nyitott, hogy én a Magyar Tenisz Szövetség hivatalos Facebook-oldaláról le vagyok tiltva. Ezt szeretném, ha a Magyar Tenisz Szövetség feltenné a honlapjára, hogy mióta, ki és milyen okból tiltott le, vagy egy informatikus tévedésből nyomott-e egy entert a letiltásomra. Szóval ennyit a nyitott ajtókról és a

szakmai meghívásokról. Valahogy kettős mércét érzek e tekintetben, amióta távoztam a Magyar Tenisz Szövetségtől. A másik dolog, amit mondtál, alelnök úr: lehet, hogy még nem látod át azt a jövőképet, amit Takács Sanyi kollégánk itt jelzett, hogy ne csak abban gondolkodjunk, hogyan tudunk még több pénzt szerezni – bár nem zárkózik el ez alól ő sem. Javaslom ennek a részletnek az átgondolását a részedről is, mert azt hiszem, ez a világ már elmúlt, különösen a kormányváltás után. Minden köszönet a korábbi kormánynak azért a rengeteg támogatásért, amit az egész magyar sport, és azon belül a tenisz is kapott, de ez kész, ennek vége. Kénytelenek leszünk racionálisabban gondolkodni a bevételi oldalról. Én biztosan itt leszek a hetedik napirendi pontnál, tudod, hogy mindig ott vagyok. Köszönöm szépen.

Dr. Lázár János: Nem akarjuk megzavarni Markovits László és Juhász Gábor beszélgetésének újabb fejezetét, de próbáljuk mederben tartani a közgyűlést. A költségvetés és a szakmai program nagyon fontos dolog, és szerintem azt el kell fogadni ahhoz, hogy a második félévben tovább tudjon lendülni a szövetség. Annyit szeretnék mondani – fejből mondom, nem biztos, hogy jól emlékszem –, hogy a 199 millió forint kizárólag a nemzetközi versenyekre vonatkozik. Ezt az első megjegyzésedre szánom. A második megjegyzésedre: nekem fogalmam sincs a letiltásról, ezt majd Petra megnézi, és téged korrekten fog tájékoztatni. Harmadszor pedig – mindjárt a hetedik napirendi pontnál folytatjuk a beszélgetést a múltból – én továbbra is azt mondom, hogy nagy nehezen bár, de végigvergődte a szövetség az elmúlt hat évet. Szerintem a múlt nagyjából le van zárva, és ezek után valóban megváltozott körülmények között kell megnéznünk a feladatokat és a lehetőségeket. Az teljesen világos üzenet – és ezt én magam is értem, sőt Attila figyelmét is ebbe az irányba tereltem –, hogy az utánpótlás-nevelés felé kell csoportosítani a rendelkezésre álló összegeket, akár még a működésből való átstrukturálás árán is. Szerintem ezt meg kell fontolni, és a következő elnöknek a programja részévé kell tenni, vagy erről nyilvánosan kell beszélniük. Értem az ezzel kapcsolatos megállapításokat. Parancsoljon, Takács úr!

Takács Sándor: Nekem csak egy rövid gondolatom lenne még a szülőkkel és a szülők edukációjával kapcsolatban. Fontoljátok meg és gondoljátok végig, kik azok a gyerekek, akik ma négy-öt évesen bejönnek a teniszbe. Hogyan kerülnek oda, hogy ők teniszezni akarnak? A 95 százalékuk azért kezd el teniszezni, mert a szülő azt akarja, hogy teniszezzen. Miután a szülő akarja, elvárásai is vannak a gyerekekkel kapcsolatban, és ezek az elvárások egy ügyesebb gyereknél még magasabbak. Majd, amikor nyolc, kilenc, tíz éves a gyerek, elkezdünk kezelni egy olyan problémát, ami már öt éve zajlik, miszerint edukáljuk a szülőket. Hogyan akarunk egy olyan szülőt edukálni, aki már öt éve ebben van, és a gyereket teniszezni akarja látni? Másképpen kell megközelítenünk ezt a kérdést, ehhez kell új programot kialakítani. Nekem volna ötletem, Attila, szívesen elmondom neked, hogyan lehetne ezt megoldani, hogy a gyerek ne a szülő, hanem a saját útján találkozzon a tenisszel, és ő maga akarjon teniszezni. Köszönöm.

Tamás Krisztina: Szeretnék kérdezni és megjegyezni. Egyrészt nem érkezett válasz Takács úr kérdésére, miszerint, ha valaki vezet egy céget, amely nyilvánvalóan nem hatékonyan működik, akkor azon hogyan próbálnak változtatni. Ezzel kapcsolatban az lenne a kérdésem, van-e a Magyar Tenisz Szövetségben hatékonyságvizsgálat? Ha valaki egy cégnél alkalmazottként dolgozik, fél évente megvizsgálják a teljesítményét, hogy hatékonyan végzi-e a munkáját, és elérte-e a kitűzött célokat. Nem hiszem, hogy itt van ilyen, de lehet, hogy rosszul tudom. Sávolt Attila ezt hat éve csinálja, és fejlődés nincsen. Mintha csak most kapott volna a fejéhez, hogy vannak tíz éves teniszezők is, és velük is kellene foglalkozni. Kaphatunk erre a kérdésre választ, hogy a személyi költségeket hogyan próbálják felülvizsgálni? Valószínűleg nagyon sok pénz megy el olyan emberekre is, akik esetleg nem hatékonyan dolgoznak.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen a kérdést. Van-e más kérdés? Tessék!

Dr. Brányik Györgyi: Köszönöm szépen. Pintér úr köszönő szavai és a taps kapcsán jutott eszembe, hogy a szakmai munkát és a költségvetést összevetve látszik, mire mennyi pénzt szán a magyar tenisz. Azt látjuk ugye mindannyian, hogy a szenior tenisz szárnyalt az elmúlt hat évben, az utánpótlás-tenisz pedig zuhanó, csökkenő tendenciát mutat. Nem tudom, hogy ezt én jól látom-e, de én kívülről ezt látom, Pintér úr és a többiek szavaiból is. Ezért szeretném felhívni a szakmai vezetés és az elnökségi tagok figyelmét az Alapszabály II.1.2. pontjára, mely szerint a szövetség célja, hogy elősegítse a teniszsport hazai fejlődését, képviselje a sportág és a tagok érdekeit – külön hangsúlyt fektetve az utánpótlás-nevelésre –, valamint hozzájáruljon a fiatal nemzedék fizikai, szellemi és erkölcsi neveléséhez. Köszönöm, csak ennyit szerettem volna megjegyezni tanácsként a jövőre nézve.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen! Van-e még kérdés? Parancsoljon!

Csoma András: Köszönöm szépen a lehetőséget. Bemutatkoznék, Csoma András vagyok. Megszólítva éreztem magamat olyan tekintetben, hogy én egy olyan szülő vagyok, akinek a gyerekei elkezdtek teniszezni, majd abbahagyták, és most a szülő teniszezik helyettük. Tehát ilyen értelemben, mint amatőr sportoló vagyok itt. Annyit szerettem volna hozzátenni a költségvetéssel kapcsolatos vitához, hogy most, 2026. május 29-én beszélünk a '26-os költségvetésről. Elnök úrnak igaza van, kell, hogy legyen költségvetése egy szervezetnek, de véleményem szerint úgy lehet érdemben költségvetésről beszélni, ha van érdemi ráhatásunk arra, mi fog történni abban a költségvetési időszakban. Jelen pillanatban, cégvezetőként azt mondom, hogy már a 2027-es költségvetésről lenne szerencsés és célszerű beszélni, szemben egy olyan időszakkal, amelynek a tizenkét hónapjából öt hónap már eltelt. Ezt a jövőre nézve megfontolásra javasolnám, tekintettel arra is, hogy a szakmai programokról akkor lehet érdemben diskurálni és megalapozott, előremutató döntést hozni, ha arra valós ráhatása van a tagszervezeteknek, illetve az apparátusnak.

Dr. Lázár János: Igen, ez nagyon jó javaslat, csak a végrehajthatóságát érdemben befolyásolja az állami támogatás ütemezése és az állami támogatási rendszer átfutása. Tehát a sportszövetségek költségvetéseinek muszáj igazodniuk az állam által biztosított támogatások megítéléséhez, illetve finanszírozásához. Nem butaság vagy rendezetlenség okán most fogadja el később a költségvetést az összes szövetség, hanem mert az állami támogatás függvénye az, hogy milyen költségvetése van egy sportszövetségnek. Ebben a költségvetésben a 841 millió forintos állami támogatás a legnagyobb tétel. Amíg nincs az állami támogatásról döntés, nincs támogatási szerződés, nincs irány, addig nagyon nehéz egyetlen költségvetést is elfogadni. Volt már erre egyébként példa, hogy később kellett a költségvetést elfogadni, mert nem volt állami döntés. Ez az oka. Én egyetértek azzal – nem véletlenül mondtam –, hogy ha a szakmai programot, az utánpótlás-nevelést illetően a közgyűlésnek és a szövetségnek új, más vagy más minőségű elvárása van az operációval szemben, akkor azt nyilvánvalóan alapos szakmai tanácskozások alkalmával, megfontolt döntéseket előkészítve kell a közgyűlés elé hozni, és a jövő évi költségvetésben a prioritásokat érvényesíteni. Mindig a jövő évi költségvetésben. Tehát nyilvánvaló, hogy ha a szakmai programban vagy a szakmai munkában változást akarnak, és ennek a hatékonyságát is mérni akarják, vagy elégedetlenek ezzel, akkor erre természetesen van lehetőség, de ennek neki kell feküdnie most, és majd a 2027-es munkában fognak a jelei vagy a következményei érvényesülni. Amit Krisztina kérdezett a teljesítményméréssel kapcsolatban: természetesen az elnökség mint társadalmi testület mind az operáció, az iroda költség hatékonyságát, mind a szakmai vezetők sportszakmai hatékonyságát folyamatosan figyeli és monitorozza. Nyilván az elnökségnek több olyan tagja is van, magamat is beleértve, aki nem sportszakmai vezető, vagy nem rendelkezik olyan mély sportszakmai ismeretekkel, mint amilyenekkel itt többen a végzettségük vagy tudásuk alapján rendelkeznek. Nem csak a Tennis Europe-díjat nézve azt gondolom, ha valaki kívülről nézi, nem a tenisz világából, hanem a nem TAO-sportágak teljesítményét értékeli az elmúlt tíz évben, akkor a nem TAO-sportágak közül – azokat leszámítva, amelyekben több százezer gyerek és több százezer felnőtt vesz részt – a magyar tenisz egyáltalán nem szerepel rosszul. Tehát az általános közvélekedés nem az, ami az Ön kérdésében megfogalmazódik,

hanem pont az ellenkezője. Az eredmények azt igazolják, hogy a szakmai igazgató programja, elképzelése és annak végrehajtása sikeres volt. Az egy más kérdés, és egy nagyon súlyos kérdés, hogy a tenisz társadalmi bázisa eleve limitált. Elitista sport mind a mai napig, eleve limitált, drága sport, és ami a legfontosabb, hogy egy mai kezdő gyerek számára nagyon nehéz. Nagyon nehéz sportról beszélünk, a minőségi teniszezéshez eljutni egy mai átlaggyerek számára komoly lelki, fizikai és szellemi megterhelést jelent. Ehhez képest a palettán van még húsz olyan sportág, amely konkurens, nagyon jó körülmények között tud teljesíteni, dolgozni, és ahol a gyerek egy év alatt sokkal előrébb tud jutni. Szerintem a tenisznek az a hendikepje nemzetközileg, középtávon, hogy megjelentek vagy népszerűbbé váltak mellette olyan sportok, amelyeknek a finanszírozása, szponzorációja és infrastruktúrája rendben van. Tulajdonképpen a különböző sportágak versenyeznek a csökkenő populációban megjelenő gyerekekért. Nem 120 ezer gyerekért kell versenyezni, hanem 80 ezer gyerekből kell kiválasztani, és a csökkenő gyereklétszám mellett, nagyobb kínálat közepette kell az utánpótlásba, a teniszbe bevonni a gyerekeket. Úgy, hogy a sportág minőségi teljesítményéhez eljutni nem lett könnyebb. Ez a mai világban nem egy egyszerű dolog. Bárki lesz is a következő tíz évben a sportszakmai vezetője ennek a szövetségnek, azzal fog szembenézni, hogy más sportágak népszerűbbek, változik a sport világa – lásd az olimpiai sportágakat. Az egész sportvilág változik, és a gyerekek számára sokkal több lehetőség van nagyon jó körülmények között, mint tíz, húsz vagy harminc évvel ezelőtt. És nem biztos, hogy az egyik legnehezebb, számukra a legtöbb időt igénylő, legnehezebben elsajátítható egyéni sportágat fogják választani. Én ezt tekintem igazából kihívásnak. Ehhez képest a többi, Magyarországon az állam által támogatott kiemelt sportághoz viszonyítva a tenisz nem lehet elégedetlen azzal a teljesítménnyel, amit az elmúlt évtizedben letett az asztalra. Meg kell nézni a mérőszámokat, meg kell nézni, honnan hova jutottunk. Lehet vitatni az utánpótlás-finanszírozás belső arányait, Márky úr mérőszáma szerintem figyelemre méltó, de összességében a külső percepció – egy percepcionális világban – nem teljesen az, mint ami most itt a kérdésekben megfogalmazódik. A kérdések jogosságát és helyességét nem vitatom, a megválaszolásukra törekszünk, de a percepció a magyar tenisz jelenlegi teljesítményével kapcsolatban – és nem az utóbbi hat év, hanem az utóbbi tíz vagy tizenhat év összességéről beszélek – nem az, hogy a sportág rosszul szerepel vagy rosszul teljesít. Más sportágak óriási állami támogatás mellett nem feltétlenül mondhatják el magukról, hogy a hazai vagy a nemzetközi színvonal tekintetében ott tartanak. Hasonlítsák össze a teniszt más sportágakkal, amikbe az állam iszonyatos pénzeket tett: mi lett a hazai vagy nemzetközi eredmény? Hány gyerek van, hány igazolt sportoló van benne, és milyen a nemzetközi teljesítmény? Nézzék meg a többi tizenhatot, és nem lesznek túlzottan elégedetlenek a tenisz teljesítményével ilyen befektetett összegek mellett. És ebbe a nagy kalapba egyébként most, ha beletesszük a konszolidációt, még így is olcsóbb volt a magyar államnak ezt az eredményt elérni, mint más sportágakba ölt források társadalmi hatékonyságát nézve. Ez az én makroszintű, kicsit távolabbi nézőpontom. És nem az elmúlt hat évről beszélek, nem a saját dolgunkat dicsérem, hanem globálisan beszélek az elmúlt tíz-tizenöt esztendőről. Ez az én megközelítemem. Attila, parancsolj.

Sávolt Attila: Csak egy kérdés maradt még megválaszolatlanul. Gábor a Versenyzónával kapcsolatban tett fel kérdést, és azt hiszem, erről fontos beszélnünk, mert ez nekünk is állandó dilemmánk a szövetségben belül. 2021-ben, amikor átvettük a szövetség irányítását, a magyar versenyrendszer még Excel-táblákból és pecsételt sárga könyvekből dolgozott. Nyilván egyértelmű igény volt, hogy a kornak megfelelően, digitális formában előre lépjünk. Az egy olyan időszak volt, amikor extrém nehéz anyagi szituációban volt a Magyar Tenisz Szövetség, így elsősorban a pénzügyi lehetőségek határozták meg, hogy melyik céggel és milyen módon tudunk elindulni a digitális fejlődés útján. Az az összeg, amit az ideai költségvetésben említettél, abból a szempontból csalóka, hogy ez egy visszatérő probléma. A legutóbbi két elnökségi ülésünkön is tárgyaltunk róla, mert egyikünk sincs megelégedve – nemhogy százszázalékgig, de messzemenően sem – a Versenyzóna működésével. Jelen pillanatban szerződéses keretek között havi 700 ezer forint plusz áfa üzemeltetési díjat fizetünk ennek a cégnek. A fennmaradó összeg egy olyan tartalék a költségvetésben, amellyel egy új igénynek próbálunk megfelelni: a legutóbbi elnökségi ülésen azt a feladatot kaptam, hogy vizsgáljam meg, milyen lehetőségünk van akár

egy teljesen új céggel, új alapokról elindítani a dolgot. Megvizsgáljuk, hogy lehet-e egy jobb, jobban működő rendszert kialakítani, vagy ezzel a jelenlegi céggel próbáljuk meg kiharcolni a Versenyzónának azokat a sarokpontjait, amelyek napi szinten okoznak bosszúságot. Tehát ez a tartalékösszeg nem fog automatikusan elköltődni; ami idén biztosan el lesz költve, az a havi üzemeltetési díj. Látva a költségvetés szorosságát, sajnos most is azt kell mondanom, hogy az idei évben valószínűleg meg kell elégednünk a mostani helyzettel. Hozzáteszem, hogy megléptük a szükséges köröket, és 2026-ban már bekértünk három árajánlatot, egy 60 millió forint plusz áfás, valamint egy 110 millió forint plusz áfás árajánlatot kaptunk. Gyakorlatilag ezek még picit tapogatózó ajánlatok a részükről, hiszen a tenis� specifikációi nem teljesen ismertek számukra. Sajnos itt olyan összegekről van szó, hogy azzal kell főznünk, ami rendelkezésre áll. Tisztában vagyunk a problémákkal, a szülők részéről a sorsolási rendszerrel kapcsolatban is érkeztek negatív visszajelzések, mert a 12–14 éves korosztályban sokan úgy érezték, hogy nagyon hasonló táblák jönnek ki folyamatosan. Többször felülvizsgáltattuk a céggel az algoritmust, és mi magunk is leteszteltük házon belül. Igen, mi is láttunk benne anomáliákat. Mivel számunkra sem volt teljesen megnyugtató, hogy valóban algoritmusprobléma áll-e a háttérben, jelenleg azt a döntést hoztuk, hogy a Szülői Bizottság kérésére a szabadtéri szezonról kezdve a kiemelt versenyek sorsolását személyesen, online közvetítés mellett fogjuk elvégezni. Csak ennyit szerettem volna tisztázni a Versenyzóna számaival kapcsolatban.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen! Szakmai előterjesztés a 2026-os évre és a költségvetés. Van-e további kérdés? Amennyiben nincs, a vitát lezárom, és a szavazásra térek rá. A kérdés az, hogy a Tisztelt Közgyűlés elfogadja-e a 2026. évi szakmai és pénzügyi tervet, amely tartalmazza a 2026. évi költségvetést is. Kérem, aki elfogadja, a szavazólapja feltartásával jelezze!

Sor kerül a nyílt szavazásra.

Dr. Lázár János: Köszönöm. Megállapítom, hogy a közgyűlés 45 igen szavazattal, 5 ellenszavazat és 5 tartózkodás mellett meghozta az alábbi közgyűlési határozatot:

9/2026 (05.29.) sz. KGY határozat

A Magyar Tenisz Szövetség közgyűlése elfogadja a szövetség 2026. évi szakmai és pénzügyi tervét (költségvetését).

Dr. Lázár János: Soron következik a Magyar Tenisz Szövetség közgyűlése által a 2026. évi könyvvizsgálatra szóló megbízás. Az elnökség javaslata az, hogy a Tisztelt Közgyűlés továbbra is a Pannónia Könyvvizsgáló Korlátolt Felelősségű Társaságot bízta meg a feladattal. A belső szabályzatoknak megfelelően kértünk be ajánlatokat, és az elnökség a könyvvizsgáló személyének megtartását javasolja a Tisztelt Közgyűlésnek. Van-e ezzel kapcsolatban kérdés? Aki egyetért a könyvvizsgáló további megbízásával, kérem, a szavazólapja felemelésével jelezze!

Sor kerül a nyílt szavazásra.

Dr. Lázár János: Köszönöm, megállapítom, hogy a közgyűlés egyhangúlag, 55 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül meghozta az alábbi közgyűlési határozatot:

10/2026 (05.29.) sz. KGY határozat

A Magyar Tenisz Szövetség közgyűlése a Szövetség 2026. évi könyvvizsgálatára megválasztja a Pannónia Könyvvizsgáló Korlátolt Felelősségű Társaságot (székhelye: 9027 Győr, Budai út 5/A, Cégjegyzékszám: 08-09-010100).

Dr. Lázár János: Most a hetedik napirendi pont tárgyalására kerül sor: tájékoztató és konzultáció a Magyar Tenisz Szövetség 2020. július 27. előtti időszakával összefüggő, közel 4,5 milliárd forintos állami konszolidációs folyamat eredményéről, a konszolidáció jelenlegi lezártági állapotáról, valamint az ahhoz kapcsolódó kiemelt jogi és pénzügyi ügyek frissített helyzetéről. Az előterjesztés két részből áll, mind a kettő hozzáférhető az MTSZ honlapján. A jogi és pénzügyi jelentés mellett az elnökség a tagszervezetek számára egy magyarázó tájékoztatót is rendelkezésre bocsátott. Mielőtt ebbe belevágunk, tartsunk egy rövid szünetet.

A közgyűlésen szünetet rendelnek el, az ülés 11:50-kor folytatódik.

Dr. Lázár János: Tisztelt Közgyűlés! Megkezdjük a hetedik napirendi pont tárgyalását. Alelnök úr, parancsoljon, egy rövid vitaindítóra!

Markovits László: Megpróbálok nagyon rövid lenni, mert ahogy említettem, a kiküldött anyagok ha nem is minden részletében, de átfogóan összefoglalják a múltat. Azonban függetlenül attól, hogy az anyagok a közgyűlési dokumentáció részét képezik, szeretnék idézni belőlük. Kedves Juhász Gábor, valószínűleg te is abból a 2020. április 20-án íródott levélből idéztél, amikor azt említetted, hogy a BNI benne volt a konszolidációs listában. Arra a levélre gondolsz?

Dr. Lázár János: Bocsánat, nem akarom félbeszakítani, csak tartsuk mederben a beszélgetést, mert vannak, akik délután még teniszezni szeretnének. Szeretnének még időben hazaérni, és játszani egy jót ebben a gyönyörű májusi időjárásban. Próbáljuk strukturálni a hozzászólásokat. Most alelnök úrnak adom meg a szót, hogy röviden prezentálja az előterjesztést és az általunk megfogalmazott tájékoztatót, utána pedig megnyitjuk a vitát.

Markovits László: A lényeg az, hogy 2020. április 20-án íródott egy konszolidációs kérelem, amelyet az akkori elnök, Szűcs Lajos és a pénzügyi biztos írt alá, és Dr. Szabó Tünde akkori sportért felelős államtitkárnak volt címezve. Ebben valamivel több mint 3,5 milliárd forintos konszolidációs támogatás volt kérelmezve. Ennek az első bekezdését felolvasom, ami szerintem önmagért fog beszélni: „Mint Ön előtt is ismert, a Magyar Tenisz Szövetség hónapok óta komoly anyagi problémákkal küzd, amely helyzet mára olyan súlyossá vált, hogy immár csak állami segítséggel, teljes pénzügyi konszolidációval kerülhető el a felszámolása.” Még egyszer hangsúlyozom, ez 2020 áprilisában íródott, ekkor Lázár elnök úr, jómagam mint alelnök, a jelenlegi elnökség tagjai és Schmitt Petra főtitkár asszony még nem voltunk jelen a szövetségben. Tehát már jóval előttünk az akkori vezetés megfogalmazta a rendkívül súlyos pénzügyi helyzetet. 2020. augusztus 11-én Fekete Miklós pénzügyi biztos az új elnökségnek – így Lázár elnök úrnak és a testületnek – a következőképpen foglalta össze írásban a márciusban általa feltárt helyzetet: „Probléma volt, hogy a szövetségben nem álltak rendelkezésre naprakészen és teljeskörűen azok az információk, dokumentumok, amiket most a főtitkár úr átadott az elnökségnek. Azoknak utána kellett menni, különböző helyekről kellett beszerezni, ezért több helyen csak becslésekre tudtam alapozni, illetve az időfaktor is közrejátszott az általam készített anyag összeállításában.” Ezt a két fontos részletet azért szerettem volna felolvasni, mert ez azt jelenti, hogy amikor a pénzügyi biztos 2020. április 20-án megírta Szűcs Lajos elnökkel a konszolidációs levelet, akkor értelemszerűen a felületesen átadott dokumentumok alapján becsülte meg, hogy valamivel több mint 3,5 milliárd forintra van szükség a helyzet orvoslására. Amikor minket megválasztottak, Lázár elnök úr javaslatára felkértünk egy igazságügyi szakértőt is. Az ő jelentése a mai napig fent van az MTSZ honlapján, és az egyik bekezdése így szól: „A számviteli elszámolások vizsgálatakor megállapítottuk, hogy az MTSZ több alkalommal nem tartotta be a számviteli szabályokat. A beszámolók nem a valós képet mutatták az MTSZ gazdálkodásáról.” Vagyis az a 3,5 milliárd forint, amit akkor részben becslések és hiányos dokumentumok alapján összeírtak és kérelmeztek, a valóságban valamivel több mint 4,5 milliárd forintot tett ki. Tehát egymilliárd forinttal többre lett volna szükség a csődtől való megmeneküléshez, mint amennyit az akkori elnök kért a magyar államtól

a konszolidációra. És ahogy említettem, ebben még nincs benne a Fed Kupa-szerződés, ami egy külön történet, hogy miért is lett megkötve ilyen előnytelen feltételekkel. Ha már a szakmai vonalon a két korábbi főtitkár úr, de elsősorban Richter Attila főtitkár úr – aki ha már feltett szakmai kérdéseket és kíváncsi volt Sávolt Attila szakmai igazgató válaszára – itt van, hadd ragadjam meg ezt a történelmi pillanatot, hogy megkérdezzem tőle: miként alakult ki ez a többmilliárdos konszolidációs igény? És hogy ez összefüggésben volt-e azzal, hogy 2020. február 6-án felajánlotta a lemondását, amit az elnökség el is fogadott. Miközben egyébként a szerződése ennek ellenére nem szűnt meg. Nem olvasnám fel részletesen, hogy az akkori elnökségi tagok mit mondtak a kialakult helyzetről, de néhányat azért idézek az elnökségi jegyzőkönyvből. Az egyik elnökségi tag úgy fogalmazott, hogy „Fekete-fehéren kimondva ez egy csődhelyzet”. Egy másik elnökségi tag pedig azt mondta, az elnökség csak akkor szerzett tudomást arról, hogy a szövetség csőd közeli állapotba került. A jegyzőkönyvek szerint február 6-án te lemondtál, de a bírósági ügyben kiderült, hogy végül csak május 31-el szűnt meg közös megegyezéssel a szerződésed, öthónapos végkielégítéssel. Vagyis 2020 február 6. és május 31. között lényegében két főtitkári fizetés terhelte a költségvetést és az elnökség többségének döntése ellenére nem szűnt meg a szerződésed a megfelelő garanciákkal február 6-án. Ez azért is nagyon fontos részlet, mert három polgári pert is indítottál a szövetség ellen – a tenisztársadalom pedig abban a tudatban van, hogy te minden pert meg is nyertél a Magyar Tenisz Szövetséggel szemben és semmilyen felelősségedet nem állapították meg. Ez összemosódik sajnos a köztudatban, pedig ezek a perek nem a súlyos konszolidációs következményekkel járó ügyekkel kapcsolatosak. A büntetőfeljelentések ügyében az eljárások még folyamatban vannak, ott a hatóságok fognak dönteni, amibe nekünk természetesen nincs beleszólásunk. Mi csupán a fellelhető dokumentumok alapján léptünk fel, és tettük meg azokat a jogi lépéseket, amelyeket egy felelős elnökségnek meg kell tennie. Visszatérve a polgári perekre: 2020-ban felajánlottad a lemondásodat, amit az elnökség elfogadott, majd 2021-ben, csaknem egy évvel később indítottál viszontkeresetet a szövetséggel szemben, három jogcímen. Az egyik az elmaradt bér, a második a túlmunka, a harmadik pedig a kártérítés volt. Ebből kettőt másodfokon is megnyertél. Ennek az az előzménye, amit az előbb említettem, hogy az elnökségi tagok döntő többsége nem támogatta, és nem is ismerte pontosan azt a munkaszerződés-megszüntetést, amelyet végül az akkori elnök és te írtatok alá. Ez a megállapodás olyannyira kedvezőtlen lett a szövetség számára, hogy ebben a perben végül körülbelül 15 havi elmaradt bért – pontosíthatok, ha nem így van - nagyjából 9-10 millió forintot kellett kifizetni Neked. Annak ellenére kellett ezt teljesíteni, hogy február 6-án lemondtál, a szerződés pedig az elnökség szándéka ellenére úgy kötött meg, hogy nem adott kellő jogi biztonságot a Magyar Tenisz Szövetségnek egy későbbi per esetére. Ennek most meg is lett a következménye. A 2021-ben érkezett túlmunkaigényt a bíróság másodfokon szerencsére elutasította. Ez az igény 2021-ben érkezett, ami kapcsán megjegyezném, hogy ha ez ténylegesen járt, akkor ez miért nem 2020 februárjában lett kifizetve számodra. A harmadik pont a kártérítés, amelynél az ügyvéded arra hivatkozott, hogy a Magyar Tenisz Szövetség jogszerűtlenül járt el, és egy elnökségi határozat után olyan színben tüntetett fel téged, ami oda vezetett, hogy Kazahsztánban megíúsult egy évi 100 ezer dolláros tanácsadói szerződésed. Itt vannak a dokumentumok, remélem, egyszer ezeket is be lehet majd mutatni. Azt állítottátok, hogy az itthoni negatív nyilatkozatok miatt veszítetted el ezt a lehetőséget. Ennek eredményeként nemrég a Magyar Tenisz Szövetség számlájáról – vélhetően részben közpénzből – 62 millió forint kártérítést kellett kifizetnünk neked, mert a bíróság szerint a szövetség hibázott, és te be tudtad bizonyítani a bíróság előtt, hogy emiatt estél el ettől az állástól. Tudomásom szerint ugyanakkor a kazahsztáni ATP-tornán jelenleg is feladatot látsz el. Számunkra rendkívül különös, hogy miközben az ottani szövetség vagy az ATP-torna szervezői továbbra is foglalkoztatnak Téged, közben egy Veled kötött tanácsadói szerződéstől a magyarországi bírálatok miatt mégis elálltak. Tehát fontos, hogy ne keverjük össze a polgári pereket a büntetőügyekkel. De most a lényeg az, hogy itt vagy, és ez a tökéletes pillanat arra, hogy tisztázzuk a helyzetet. Eddig ugyanis soha nem kaptunk választ arra, miért hozott az akkori szövetség felelőtlen módon olyan döntéseket és kötelezettségvállalásokat, amelyek miatt az elmúlt időszakban többmilliárdos állami konszolidációra volt szükség. Egyszer küldtél a tagszervezeteknek egy levelet, amelyben összefoglaltad, hogy maximum 900 valahány millió forinthez lehet közöd, de

minden más, súlyos, a konszolidációra kifizetett milliárdos tételt már a jelenlegi elnökségen kell számonkérni. Úgy gondolom, így is hosszú voltam, és remélem, nem voltam személyeskedő. Kizárólag a fellelhető dokumentumok és jegyzőkönyvek alapján látjuk úgy, hogy valami nagyon nem volt rendben, és a tények magukért beszélnek, ha ekkora mértékű konszolidációra kellett sort keríteni. Ha szívesen elmondanád ennek a történetét a közgyűlés előtt olyan formában, ahogy én is röviden összefoglaltam, azt megköszönöm.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen alelnök úrnak! Arra hívnám fel a tisztelt sporttársak figyelmét, hogy az elnökség írásos beszámolójának 8. oldalán található egy táblázat, amely 4 502 727 219 forintból ad számot tételesen. Ez a kimutatás részletesen felsorolja a konszolidációban szereplő szállítókat, állami szervezeteket, klubokat, munkavállalókat, a rezsiköltségeket, bírósági szakértői és ügyvédi díjakat, valamint a 2024. és 2025. évi kiadásokat. Ez a táblázat pontos választ ad azoknak a kérdéseire, akik hiányolták az elszámolás ezen részét. Ki kíván hozzászólni? Senki ne vegye kényszernek. Attila, parancsolj!

Richter Attila: Előbb Elnök úrhoz lenne egy kérdésem: mennyire szeretné engedni a holnap esti BL-meccsig elhúzódo vitát? Mert, akkor kérnék egy led-falat vagy legalább egy tévét ide.

Dr. Lázár János: Nem, egyáltalán nem célom elnyújtani. Többféle megközelítés létezik egy ilyen helyzetben. Én nagyvonalú embernek tartom magam, szeretem lezárni a múltat, és mindig a jövőbe tekintek. A probléma nyilván az, hogy ez a helyzet olyan nagy mértékben nehezítette meg a tenisz szövetség működését, hogy majdnem ellehetetlenítette azt. Az elmúlt harminc évben ritkán volt példa arra, hogy egy sportszövetség csőd-, felszámolás- vagy ellehetetlenülés-közelbe kerüljön, és emiatt állami beavatkozásra legyen szükség. Most ennek az állami beavatkozásnak a lezárásához közeledünk, lényegében ott tartunk. Ez a folyamat nyilván megviselte a Magyar Tenisz Szövetség belső viszonyait. Azt remélem és azt szeretném, hogy a következő elnöknek a megosztottsággal vagy a szembenállással már ne kelljen foglalkoznia, hanem mindaz, ami történt, egy lezárt ügy legyen. Nem akarom parttalanná tenni a vitát, de nyilvánvalóan nem én vagyok a diskurzus egyedüli szereplője. Igyekszem úgy vezetni az ülést, hogy az keretek között maradjon. Még egyszer mondom: a múlt lezárása biztosan erősítené a tenisz szövetség jövőjét. Van egyetlen mondat a szövetség által kiküldött beszámolóban, ami tulajdonképpen minden ki nem mondott kérdést megválaszol. Ez arról szól, hogy a Magyar Tenisz Szövetség képviseletében én büntetőfeljelentést tettem, és jelen pillanatban is zajlik a nyomozás a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Bűnügyi Igazgatósága előtt, nyomozati szakban. Minden más ügy lezárt, egyedül ez a kérdés maradt nyitva. Tehát a büntetőnyomozás és a büntetőügy még folyamatban van. Attila, parancsolj!

Richter Attila: Jó, akkor ennek a keretében szeretnék reagálni. Alapvetően már hat-hat és fél éve – sőt, bocsánat, már nyolc éve, hiszen Laci 2018-ban kezdte el felépíteni a most ismert ügyet – igyekszem tudatosan figyelni arra, hogy ne reagáljak minden egyes sajtómegkeresésre. Szeretnék azonban rögtön az elején különbséget tenni bizonyos dolgok között, és tisztázni a helyzetet. Április 16-a óta hatványozottan rengeteg kérdést és megkeresést kaptam a médiától Elnök úrra irányulva azzal kapcsolatban, hogy mit fogok tenni. A Pintér András által elmondottakat én most mondom el, és szeretném megköszönni Elnök úrnak az elmúlt hat évet, aki egy rettenetesen nehéz helyzetben vette át a szövetséget. Véleményem szerint azonban ez a nehézség sokkal inkább morális és a tenisztársadalmat érintő kérdés volt. A jogi és pénzügyi helyzet kezelése ugyanis sokkal egyszerűbb lehetett volna, ha az, amit most te megtehetsz, Laci, megteszed már 2020-ban. A tagság közül ugyanis kevesen tudják, de az elmúlt hat évben egyetlenegy alkalommal sem történt megkeresés sem az én irányomba, sem tudomásom szerint a korábbi vezetés más tisztségviselői felé, amelyben lehetőséget kaptunk volna a szövetség ügyeinek tisztázására. Ezt a felvetést neked címzem, Laci, és nem Elnök úrnak, hiszen Elnök úr már az elején egyértelművé tette, hogy nem a sportvilágból érkezett – teniszeseik, mint mindannyian, de nem sportvezető –, ezért a szakmai kérdésekben rátok hagyatkoztok.

Mégis ott tartunk, hogy hat évvel később, miközben a büntetőeljárás folyamatban van – bár a hivatalos tájékoztatás alapján részleteket nem tudunk róla –, a bírósági perek során szinte minden egyes szövetségi beadvány negyed-fél oldalon keresztül arra próbált hivatkozni, hogy itt semmiféle érdemi fejlemény nem történt a nyomozásban. Ezt a bíróság is kérte igazolni, hiszen nem volt mögötte semmilyen megalapozott tartalom. El tudtam viselni ezeket a támadásokat. Azt is elviseltem, hogy a kommunikációkban folyamatosan úgy állítottátok be a helyzetet, mintha 3,5 milliárdos hiánnyal vettétek volna át a szövetséget. Ezt vélhetően az előbb felolvasott konszolidációs kérelemre alapoztátok. Nem tudom azonban, hogy elolvastad-e a konszolidációs kérelmet az első mondaton túl is? Ott ugyanis a pénzügyi biztos kifejti, hogy az akkori tartozásállománynak – tartozásról és nem hiányról beszélünk – az egyik legjelentősebb oka az volt, hogy 2018 közepétől komoly belső és külső feszültségek generálódtak. Ez a „Tiszta Tenisz” által indított, elsősorban a sajtón keresztül zajló, az akkori szövetségi vezetés elleni hadjárat volt. Ez közvetlenül oda vezetett, hogy a partnerek közel 500 millió forint értékű szponzorációs szerződéstől léptek vissza vagy álltak el. Ezzel együtt a nagy nemzetközi versenyek rendezésére úgy kaptunk támogatást – Elnök úr erről állami oldalról biztosan többet tud –, hogy az egyetlen évben sem fedezte a költségek száz százalékát, és eleve kevesebb állami támogatást kértünk, mint más szövetségek. Abból a logikából indultunk ki, hogy egy ATP- vagy WTA-versenyre komoly piaci szponzorokat lehet hozni. Ez meg is történt: 2018-ban a szponzorációs bevételeink összege meghaladta a 800 millió forintot. Ennek jelentős része az ATP-tornára érkezett, mert annak valós piaci értéke volt. Ebből rengetegen visszaléptek, és ez indította el a lavinát, amely 2020-ra eljutott a felvázolt helyzetig. Ha már neked is kedved volt idézni a múltból, akkor én is idéznék néhány jogerős bírósági ítéletet. A legnagyobb ellentmondás ugyanis az, hogy amit 2018-tól kezdődően hangosan elmondtatok minden létező fórumon – és a kommunikációban a számok folyamatosan nőttek, hiszen hol 3,5, hol 4,5, hol 4,9, 5,9 vagy éppen 13,5 milliárdos konszolidációról beszéltetek –, azokat az állításokat a bíróság előtt nem tudtátok igazolni. Ugyanezeket a szerintetek igazolt tényeket előadtátok a velem szembeni keresetben, a Juhász Gáborral szembeni perben, és az akkori rendezvényszervező céggel szembeni eljárásban is. Csakhogy a bírósági tárgyalásokon a másik félnek is lehetősége van dokumentumokkal és tanúvallomásokkal igazolni az igazát. Amikor a bíróság elé nemcsak a részletekről kimazsolázott apró részletek kerültek, hanem a valós összképet megmutató dokumentumok is – amelyek „véletlenül” a szövetségben nem voltak fellelhetők, de nálam másolatok és e-mailek formájában megvoltak –, a helyzet megváltozott. Az általad beidézett tanúk sem a ti narratívátokat támasztották alá, hanem azt, ami a valóságban történt. Ennek eredményeképpen a következő jogerős ítéletek születtek: *„A felperes honlapján közzétett elnökségi határozatban foglalt tényállítás részben valótlan, vagy valós tényeket hamis fényben tüntet fel.”* Nem fordítom le magyarrá. *„A perben a felek által csatolt okiratok és a meghallgatott tanúk köre szélesebb volt, mint az adóhatósági ellenőrzés során felvett bizonyítás.”* A bíróság teljes körű bizonyítást folytatott le, és ennek eredményeként nem a szövetségnek, hanem nekem adott igazat. A többi perben ugyanúgy a másik fél javára döntött a bíróság, a Juhász Gábor ellen indított perben pedig a szövetség végül elállt a keresettől, de szerintem jobban is tette, mert miután Juhász Gábor részletesen elmesélte, milyen valótlan állításokat fogalmaztatok meg, azokat képtelenség lett volna bizonyítani a bíróság előtt. És akkor rátérek a konszolidációra, ami nektek mindig fontos volt. A számokkal lehet játszani, de én praktikus ember vagyok. Ahogy az előbb a beszámoló elfogadása és a könyvvizsgálói jelentés kapcsán is szerettem volna megkérdezni, látni kell a realitást: fizikai értelemben, könyveléstechnikailag, számvitelileg, a céltartalék-képzéssel szabályosan megtörtént-e bizonyos feladatok elszámolása? Ez a pénz valójában rendelkezésre áll? Ugyanis szerintem nem. Már csak azért sem, mert 2025. december 31-én összesen kétszázmillió körüli pénze volt a szövetségnek. Tök jó, de nem áll rendelkezésre ez a céltartalék, magyarul cash-flow-ban nincs ott. És ugyanígy, már bocsánat, de józan paraszti ésszel közelítve 4,5 milliárd forint van most kimutatva. Mehetnének akár tételesen is, csak az a probléma, hogy óriási különbség van a kommunikáció és a valós tények között. Ezt abban a levélben is kifejtettem, amit a tagszervezeteknek küldtem, jelezve, hogy a dokumentumok bárki számára elérhetőek. A konszolidációra kapott egyedüli valós forrás 2,5 milliárd forint volt. A józan ész nevében kérdezem: ha 2020. július 27-ét megelőzően 3,5 milliárd, illetve állításod szerint 4,5 milliárd forintnyi

költség keletkezett, és a konszolidáció lényege az lett volna, hogy a múlt tartozásait rendezzük, akkor hogyan lehetséges az, hogy a megkapott 2,5 milliárdból több mint egymilliárdot a saját, aktuális működésekre költöttetek el? Nem akarok nevetek említeni, de a 2020 végén és 2021 során kifizetett belső bérekre, az apparátus működésére, jogi költségekre, megbízási díjakra és a folyamatban lévő szakmai programokra volt pénz, azt el lehetett költeni. Hogyan lehet a múltbeli adósság mégis kétmilliárd forinttal több? Ráadásul miközben ez az állítás hangzik el a most kiküldött anyagokban – és látom, nagyon fontos, hogy 2026. május 29-én erről kelljen beszélni, de ha körülnézek, a jelenlévők nagyjából fele úgy döntött, hogy erre már nem kíváncsi és hazamegy, mert unja, hogy hat éve ugyanazt a lemezt tekeritek –, hogyan lehetséges az, hogy az elnökség és az MTSZ közel egymilliárd forint értékben olyan számlákat számolt el az államtól kapott 2,5 milliárd forintos keret terhére, amelyeket még én utaltam ki 2017-ben és 2018-ban? Még egyszer mondom, mert látom, hogy gondolkodsz: korábban már kifizetett számlák, amelyek nem lettek korábban elszámolva sehova – ez abból következett, hogy kevesebb állami támogatást igényeltünk, mint amennyi a költségünk volt ezekkel a versenyekkel kapcsolatban – ti ezekkel elszámoltátok az állam felé. Ezzel nincs is baj, hiszen ennek következtében maradt működőképes a szövetség, de ez a lépés gyakorlatilag felszabadított nektek egymilliárd forintnyi szabad költségkeretet. Nem feltételezek mögötte rossz szándékot, nyilván forrást akartatok teremteni a költséseitekhez, hiszen többször elmondtad, hogy szerinted másfél milliárd forintra van szükség ahhoz, hogy a magyar teniszt fejleszteni lehessen. Én nem értek egyet ezzel, ez vitatható. Az 500 millióból is nagyon sokat lehet fejleszteni; ha több van, az jó, de egyébként nem kevés az az 500 millió a fejlesztéshez. A struktúráját kell felülvizsgálni, erről már vitatkoztunk. De még egyszer: 2,5 milliárd forint olyan forrást kapott a Magyar Tenisz Szövetség a Bethlen Gábor Alapon keresztül, amelynek a célja az volt, hogy a múlt tartozásait rendezze. Hozzákerült a kormányhatározatban is, hogy egyébként sportszakmai ráfordításra is lehessen költeni, nyilván abból a megfontolásból, hogy ha sikerül kevesebbet elkölteni, vagy lehet egyezkedni a szállítókkal, akkor a fennmaradó forrást ne visszafizetési kötelezettség terhelje, hanem azokat fel lehessen használni a sportág fejlesztésére. De a vége az lett, hogy a 2021-es elszámolás során, amit benyújtottatok az ellenem indított munkaügyi perben – amelyben egymillió dollárnak megfelelő forintot követelt tőlem a szövetség – a benyújtott dokumentumban feketén-fehéren az van leírva, hogy 946 millió forintnyi tartozást rendezett az MTSZ, az összes többi összeget vagy magára költötte, vagy felszabadította. Ezt csak azért szeretném ennyire egyszerűen megfogalmazni, mert utólag például a nekem kifizetett összegeket – amit nagyon részletesen próbáltál most is kifejtetni, hogy mennyit fizetett ki nekem a szövetség – ha elosztod hat évre, nem jön ki belőle olyan havi összeg, ami kirívó lenne. Másrészt a nekem kifizetett kártérítés nem konszolidációs tétel. Miért lenne az? Ebből az összegből egyedül az a tízmillió forint volt konszolidációs tétel, amit a Magyar Tenisz Szövetség 2019 júniusa után elmaradt bérként fizetett ki nekem, mert az valós, múltat terhelő tétel. Onnantól pedig, hogy nekem emiatt vissza kellett perelnem az MTSZ-t, mert teljesen alaptalan történetekkel beperelt engem, amit a bírósági ítélet is egyértelműen kimondott, a többi állítás is nehezen értelmezhető. De mondok még egy példát: a MOB-on, illetve a minisztériumon keresztül kapott a szövetség – emlékeztetből mondom – másfél milliárd forintot. A probléma ezzel az, hogy az nem a pénzügyi múlt készpénzes rendezésére vonatkozott, hanem egy technikai számlacsere-program volt. Az állam visszaadta azokat a számlákat, amelyeket nem fogadott el, és felkérte a szövetséget, hogy nyújtson be helyettük olyanokat, amelyekkel szabályosan el lehet számolni. Innentől kezdve ott nem volt új pénzmozgás. Azzal, hogy ezt a szövetségen jogilag meg kellett futtatni, mert a minisztérium évekkorábban már befogadta az eredeti elszámolást, én nem tudok mit kezdeni. Tehát összességében a valós múltbeli tartozás az MTSZ saját elszámolása szerint is 946 millió forintot tett ki, vagy ha nagyon szeretnéd, a WTA-üggyel együtt kerekítsük egymilliárdra. És ez tartozás, nem pedig hiány. Mindig úgy próbálsz ezt bemutatni, mintha én azt állítanám, hogy ez nem sok. Rettenetesen sok pénz, és mi 2018 végétől kezdve számtalanszor jártunk az államtitkárságon, a szponzoroknál és a médiánál, hogy leállítsuk azt az agyrémet, ami akkor zajlott. Nem találtunk hozzá partnert; én akkor relatíve keveset tudtam tenni ebben, az akkori elnök többet, de összességében a végeredmény ugyanaz lett. Ahelyett, hogy amikor a közgyűlés megválasztott titeket, megkíséreltetek volna kideríteni, hogy mi történt és mi nem,

azonnal bírósági perekkel indítottatok. A büntetőfeljelentésekkel az égvilágon semmi gond nincs, már csak azért sem, mert Elnök úr kívülről érkezve próbált meg rendet tenni, mi mást tehetett volna? Ezzel nincs semmi probléma.

Dr. Lázár János: Az ügyvéd úrnak megadnám a szót, mert ügyrendi észrevétel, közbevetés van, hátha tudjuk pörgetni vagy gyorsítani a folyamatot.

Dr. Patay Gábor: Tisztelt Közgyűlés! A Magyar Tenisz Szövetség ügyvédjeként csak néhány szóban reflektálnék az elhangzottakra. Ezek nyilván nagyon bonyolult jogi ügyek, sokat lehetne róluk beszélni, és a bíróság ítéleteiből is ki lehet ragadni különböző részeket úgy, hogy mindenki megtalálja a maga számára kedvező mondatokat. Nagyon leegyszerűsítve a következőket szeretném elmondani erről a konkrét ügyről: itt a Magyar Tenisz Szövetség kártérítést kért a korábbi főtitkár úrtól, mivel aláírásra került egy olyan szerződés az IMG-vel, amely rendkívül komoly kötelezettségvállalásokat tartalmazott, és amely alapján a szövetség több mint 260 millió forint megfizetésére volt köteles. A bírósági eljárás lezajlott, és a bíróság nem azt állapította meg, hogy nem történt károkozás, hanem a konkrét ügyben nem találta bizonyíthatónak, hogy ezt a károkozást a korábbi főtitkár követte el. A főtitkár úr a perben maga is arra hivatkozott, hogy azért nem érte kár a szövetséget, mert azt az állam a konszolidáció alkalmával megtérítette. Így a saját hivatkozási alapja a védekezés tekintetében az volt, hogy azért nem történt károkozás, mert az állam konszolidálta a szövetséget. A bíróság végül arra jutott, hogy a konkrét perben a szövetség keresetét nem találta alaposnak a főtitkár úrral szemben, de a Kúria végül megállapította, hogy a szövetségnek kára keletkezett, és tény, hogy a szövetséget konszolidálni kellett. Hivatkozás történik még más perekre is. Ezek tipikusan az A-Z Tenisz Produkció Kft. ellen indított perek a Magyar Tenisz Szövetség által. Itt az egyik eljárás egy érvénytelenségi per volt, ami arra vonatkozott, hogy a NAV egy adóellenőrzési eljárás során közel egymilliárd forint kifizetését nem találta jogszerűnek. Erre alapozva a Tenisz Szövetség ezt az összeget próbálta követelni a bíróság előtt, a szerződések színlelt voltára hivatkozva. A bíróság nem cáfolta a NAV határozatában foglaltakat, mindössze azt állapította meg, hogy a beidézett tanúk vallomásai alapján a szerződések színlelt mivoltát nem sikerült igazolni. De ahogy ezt Elnök úr korábban is említette, az egész eljárást és a többi eljárást is keretezi az a büntetőeljárás, ami feljelentések alapján indult, és amelyet a NAV mint eljáró hatóság egyesített eljárásban vizsgál. Ez a nyomozás jelenleg is folyamatban van. Azt tudni kell, hogy teljesen más a vizsgálat terjedelme egy polgári jogi eljárásban és egy büntetőeljárásban, ott nyilvánvalóan a múlt felderítésére sokkal szélesebb körű eszközök állnak a hatóság rendelkezésére. Az említett A-Z Tenisz Produkció Kft. tekintetében a szövetség indított egy másik pert is, amelyben jogalap nélküli gazdagodásra perelte ezt a társaságot. Ez azon alapult, hogy a korábbi EMMI-elszámolások alkalmával a minisztérium duplikált költségeket állapított meg, vagyis bizonyos tevékenységeket kétszeresen számoltak el és fizettek ki. Ez az eljárás is egy állami szerv vizsgálatán alapulva indult meg. A bíróság itt kimondta, hogy nettó 60 millió, azaz bruttó 76 millió forint tekintetében az A-Z Tenisz Produkció Kft. nem tudott elszámolni, ugyanakkor azt állapította meg, hogy a szövetségnek szerződésszegésre kellett volna hivatkoznia, és nem jogalap nélküli gazdagodásra. Ezért került megindításra egy még most is folyamatban lévő új per, amely tulajdonképpen az utolsó olyan eljárás, ami a magyar bíróságok előtt folyamatban van. Itt a korábbi bírósági megállapításokkal összhangban követeli a szövetség ezt a 76 millió forintot és annak kamatait. Ezen túlmenően folyamatban van a BNI által megindított választottbírósági eljárás is. Részletekbe itt sem szeretnék mélyen belemenni, csak néhány mondatot mondanék orientáció szempontjából, hogy mindenki el tudja képzelni, tulajdonképpen miről van szó. 2018-ban kötött a szövetség szerződést egy bolgár céggel arra vonatkozóan, hogy 2019-ben, 2020-ban és 2021-ben nemzetközi versenyeket hoz Magyarországra, illetve ezeknek a versenyeknek a megrendezésében aktívan részt fog venni. A felek, amikor egy ilyen szerződéskötéskor megállapodnak, szabadon köthetik ki, hogy mi az a jogorvoslati fórum, ahová egy esetleges jogvita esetén fordulni fognak. Ez lehetett volna minden további nélkül egy magyar bíróság is, azonban a felek egy nemzetközi választottbírósági eljárást kötöttek ki, aminek az az eredménye, hogy bárhogyan alakul az eljárás, nagyon magas eljárási, ügyvédi és egyéb

költségekkel kell számolni. A kikötött választottbíróság központja Párizsban van. Amikor a szövetség új vezetése 2020-ban átvette az irányítást, a szerződés alapján a 2019-es díjak már megfizetésre kerültek, 2020-ban pedig a BNI 570 ezer euróról küldött számlát úgy, hogy nem tudta igazolni, hogy teljesítés történt volna. Az új vezetés megvizsgálta a szerződést, a korábbi gyakorlatot, megpróbálta feltárni, hogy volt-e teljesítés, és azt állapította meg, hogy nem volt. Erre tekintettel felmondta a szerződést, az 570 ezer eurót nem fizette ki, a számlát pedig visszaküldte. Közel öt évig állt ez a folyamat. Előtte még a bolgár cég egy mediációs, úgynevezett közvetítői, békéltetői eljárást kezdeményezett, ugyanúgy a nemzetközi választottbíróság keretei között, amikor a felek leülnek egymással, megpróbálnak egyezségekre jutni, és megnézik, hogy tudnak-e közös nevezőt találni. A mediációs eljárás során a BNI nem tudta igazolni, hogy teljesítette a szerződést. Erre való tekintettel, és arra is, hogy a nyomozó hatóság ebben az ügyben is elrendelte a nyomozást, a szövetségnek nem volt lehetősége arra, hogy megállapodjon a BNI-jal. A közel öt év elteltével pedig, éppen az elévülési idő lejárta előtt a BNI beperelte a szövetséget a választottbíróság előtt, arra hivatkozva, hogy a felmondása jogellenes volt. Tulajdonképpen itt tart most az ügy, és idén határozat fog születni az eljárási szabályok szerint. Ez az az ügy, ami a mai közgyűlésen már többször előkerült, és ami sok szempontból a 2026. évi költségvetést is érinti. Tehát dióhéjban összefoglalva: a 2020-ban megválasztott új vezetés áttekintette a korábbi ügyek állását, és azokban az ügyekben indított bírósági eljárásokat, ahol a NAV vagy a minisztérium szabálytalanságot tárt fel. Ezek lezárultak egy per és egy választottbíróági eljárás kivételével, amik folyamatban vannak. Ezen kívül pedig megtett több feljelentést; a feljelentéseket a hatóság egyesítette és elrendelte a nyomozást, ez a nyomozás továbbra is folyamatban van.

Dr. Lázár János: Köszönöm! Mielőtt Lacinak megadom a szót, talán a legfontosabb rész ebből az áttekintésen túl az, hogy ha én engedélyeztem volna a BNI számlájának a kifizetését, akkor egy olyan számla teljesítését eszközölte volna a tenis� szövetség 570 ezer euró értékben, aminek nincs meg a teljesítési dokumentációja. Tehát van egy szerződés, egy számla, és mögötte semmi. Ha én ezt megteszem, akkor hűtlen kezelést követek el, azonnal feljelenthető vagyok, és bűncselekményt követek el. A mediációs eljárásban, amit szintén a választottbíróság folytatott, nem tudta bemutatni a bolgár BNI, hogy mik a teljesítést igazoló dokumentumok. Ha ott bemutatta volna, akkor ki kellett volna fizetnünk az 570 ezer eurót, de ott sem tudta bemutatni. Ezért nem fizettük ki, mert erre a magyar törvények jelenleg semmilyen lehetőséget nem adnak, hiszen nem vagyok meggyőződve a teljesítés megtörténtéről, a BNI nem tudja igazolni, mi az ő teljesítése. A BNI a szövetséggel megkötött szerződés alapján egy választottbíróságot jelölt meg a jogviták rendezésére. Ezt akkor a Tenisz Szövetség szerintem balga módon elfogadta, ami egy elképesztően drága eljárás Párizsban. Miután perbe citált bennünket a BNI, az eljárási költséget muszáj kifizetnünk annak függvényében is, hogy ma sincs a rendelkezésünkre bocsátva, hogy mi volt a teljesítés tárgya. Ha a BNI Párizsban a teljesítést igazoló dokumentumokat benyújtja, akkor valószínűleg elveszítjük, ha nem tudja, akkor a szövetség valószínűleg megnyeri a pert. Eddig két alkalommal nem tudta a rendelkezésünkre bocsátani azt a dokumentációt, ami az ő 570 ezer eurónyi teljesítését dokumentálná. Ennyit tudunk ezzel az ügygel kapcsolatban elmondani, ezért én voltam az, aki az elnökségnek azt mondtam, hogy a céltartalékkal egyelőre óvatosan bánjunk, mert két alkalommal sem találtuk meg, mi volt a teljesítés lényege, amit a BNI a tenis� szövetség számára dokumentált. De a korábbi követelésüket 2019-ről már kifizettük, tehát a bolgár partner egyszer már a kasszától fizetés után távozott, most pedig újra visszatért. Ebből persze ne vonjon le senki a bolgárokról nézve semmilyen hosszútávú vagy alaptalan következtetést.

Markovits László: Igen, én nem akarom elnyújtani a dolgot, de nem értünk egyet, Attila. Ezen lehet mosolyogni, és rám lehet tolni mindent egy személyben. Szerintem, ha te Elnök urat ismered, akkor nem gondolhatod, hogy én győztem meg őt a feljelentések megtételéről. Értem, hogy rám akarod elnök úrral szemben hárítani ezt a szerepet, de ezek a teljes elnökség által hozott egyhangú döntések.

Ettől függetlenül én szemtől szemben is felvállalom, hogy nagyon negatív véleményem van arról, ami akkoriban történt. Olyan szerződések íródtak alá, amelyek szerintem rendkívül előnytelenek voltak a Magyar Tenisz Szövetség számára. Hogy ezeket miért kötötték meg, azt a mai napig nem tudjuk. A Fed-kupa évi 20 millió dolláros idehozataláról már akkor is, mint Tiszta Tenisz elmondtam, hogy nagyon előnytelen volt. De 2020. január 22-én aláírni az IMG-vel további három évre, hogy a februári WTA-torna Budapesten maradjon – miközben 2019-ben Márky Jenő kormányhatározatban már megkapta a lehetőséget, hogy a verseny visszajöjjön és megrendezésre kerüljön –, szintén érthetetlen. Te nagyon jól tudod, miért húztad az időt, és miért írtad alá azt a szerződést. Három évre úgy elköteleződni, hogy sem pénz, sem helyszín nem állt rendelkezésre, felelőtlenség volt. Szerintem nem nekem kell magyarázkodnom. Az utolsó észrevételem az, hogy te ugyanúgy megtehetted volna 2020 júniusában vagy 2021-ben, hogy eljössz a közgyűlésre, vagy megkeresel minket, és személyesen adod az arcodat a dolgokhoz. Ma sem hívtunk meg külön, mégis eljöttél. Biztosan te tudod jobban csűrni-csavarni a szavakat, hogy a végén úgy tűnjön, neked van igazad. A te szemszögedből nyilván így gondolod, de én úgy látom, hogy nagyon előnytelen szerződések kötettek akkoriban és olyan kötelezettségeket vállaltatok, amelyek elfogadhatatlanok. Mi azt látjuk a dokumentumokban és a jegyzőkönyvekben, hogy az elnökség döntő része nem tudott az általad aláírt kötelezettségekről. Lehet, hogy ezek dokumentumok hamisítványok, amikkel mi rendelkezünk, és amiből levonjuk a következtetéseket, de ezekben a jegyzőkönyvekben feketén-fehéren az szerepel, hogy 2020-ban a szövetség csődhelyzetben volt. Még egyszer hangsúlyozom, ezt maga Szűcs Lajos elnök ismerte el, miközben az elnökség semmiről sem tudott, és megdöbbenésükről nyilatkoztak, amikor számukra is világossá vált a helyzet. Ezek alapján nem tudjuk azt gondolni, hogy ezek mögött testületi döntések álltak volna. A papírok egyszerűen nem ezt igazolják, mi csak a Te aláírásodat látjuk ezen. Most itt a közgyűlésen is aláhúznám: én csak az igazat szeretném egyszer megtudni, bár valószínűleg sosem fogom. De az biztos, hogy én örülök, hogy eljöttetek. Elmondtad, amit szeretted volna, és én is elmondhattam a magam álláspontját. Igen, én kezdeményeztem, hogy minden legyen pontosan ledokumentálva, mert ezt tartom fontosnak. Ahogy Elnök úr is mondta, a büntetőfeljelentések ügyében a nyomozás folyamatban van, azt is le fogják zárni valamikor, és megszületik majd az ítélet. Ahogy ti is említettétek, a jövő a legfontosabb. Jön majd egy új elnök egy új elnökséggel, és bízom benne, hogy fel tudják lendíteni a magyar teniszt, és olyan jövőt hoznak, amely valóban segítséget nyújt a kluboknak, a versenyzőknek és a gyerekeknek.

Dr. Lázár János: Köszönöm. Mielőtt továbblendülne a beszélgetés és a vita, mindenkit a lezárás felé terelnék, mert az írásbeli tájékoztatás egyértelmű, a szóbeli kiegészítés pedig világos. Annyit jegyeznek meg egy kicsit távolabbi perspektívát ajánlva, hogy az igazán szomorú talán az, hogy 2015 és 2019 között a szövetség 4 milliárd 620 millió forint támogatást kapott. Utána a konszolidáció belekerült 4,5 milliárd forintba, a világversenytől való leválás és a szerződéstől való elállás pedig újabb 4 milliárd forintot emésztett fel. Tehát 4,6 milliárd, 4,5 milliárd és 4 milliárd forint – ez a három nagy szám szerepel az előterjesztésben. Ha ezek után valaki számonkéri, hogy hova jutott a magyar tenisz, akkor joggal teszi fel a kérdést, hogy ennek a pénzáramlásnak volt-e egyáltalán értelme, és mi lett az eredménye. Természetesen, ha igazságos és méltányos akarok lenni – bár egy megváltozott gazdasági helyzetben, utólag visszatekintve soha nem lehet tökéletesen felidézni az akkori eseményeket –, egy akkori, egészen más gazdasági környezetben az a cél, hogy legyen Magyarországon egy olyan világverseny, amely a sportág hazai presztízsét és elfogadottságát jelentősen emeli, valamint hozzájárul az országimázshoz, teljesen egybevágott a kormány akkori törekvéseivel. Ez egy teljesen másfajta sportszervezési és sportmenedzsment-felfogás, mint amit a mindennapi megélhetésért küzdő, vidéki teniszkлубok vezetői képviselnek, akik úgy gondolják, hogy minden kis eredményt nap mint nap meg kell becsülni, és a nagy álmok, a nagyra törő tervek nem megalapozottak, ha nincsenek alulról megtámasztva. Nemcsak ebben, hanem minden sportágban a világversenyek Budapestre hozatala kormányzati támogatással zajlik. Ez is egy sportstratégiai megközelítés, amelynek a létjogosultságát nem szabad megkérdőjelezni. A jövőre nézve azt kell mérlegelni, hogy ez a döntés vajon kellőképpen megalapozott és körültekintő volt-e. Úgy gondolom, a magyar adófizetők rendkívül

nagyvonalúak voltak a tenisz szövetséggel. Egyrészt 2014 után – a gazdasági növekedés beindulásával – nagyon jelentős támogatást biztosítottak, másrészt támogatták a szövetség azon ambícióját is, hogy egy világversenyt hozzon Magyarországra. Ez a Covid miatt végül nem tudott megvalósulni, miközben a pénzügyi feltételek – ezt ne felejtjük el – jelentősen romlottak. Ezt követően lépett be a magyar állam, és lényegében konszolidálta a szervezetet: kifizette a kiegyenlített számlákat és rendezte az adósságokat. Akárhonnan is nézzük, és bárhogyan is nevezzük ezt, a magyar állam ezzel rendezte a tenisz szövetség helyzetét. A jövőben a tenisz szövetség könnyű helyzetben lesz, amikor a sportszövetségeknek el kell majd számolniuk az elmúlt időszakról. Nyugodtan mondhatom: ha lesz olyan sportszövetség az országban, ahol teljesen átvilágított, transzparens és tiszta viszonyok uralkodnak, az a Magyar Tenisz Szövetség lesz. Erre utalt a könyvvizsgáló is. Bármilyen revizorok érkeznek majd, itt már semmi szabálytalant nem fognak találni, hiszen hat éve semmi más nem zajlik, mint folyamatos revízió és ellenőrzés. Itt már nehéz újabb hiányosságokat találni. Az viszont fájdalmas dolog, hogy az a kísérlet, amellyel a magyar tenisz egy új, nagy esélyt kapott volna, végül kudarcba fulladt. Amikor ugyanis 2020 után egy más típusú, belső építkezésre fókuszáló program – a Körmöczy Zsuzsa-program – a kormány asztalára került, addigra az állami erőforrások már elfogytak, a sportszövetségek már nem részesültek ilyen kiemelt támogatásban. Látni kell, hogy legalább két különböző felfogás versenyez egymással: az egyik a világversenyeken keresztül, felülről próbálja népszerűsíteni a sportágat, míg a másik egy alulról építkező, kis lépésekben gondolkodó modell, amely a vidéki infrastruktúra és a klubok fejlesztését tartja elsődlegesnek. Még egyszer mondom, mindkét megközelítésnek megvan a maga legitimitása, nem ezzel van a probléma. Súlyos külső körülmények is közrejátszottak, de a legnagyobb jóindulat és korrektség mellett sem mehetünk el szó nélkül amellett, ami történt. Amikor a NAV – amely felé komoly tartozása volt a szövetségnek – elvégezte a vizsgálatait, több számla esetében is megkérdőjelezte a valós teljesítést. A büntetőfeljelentések úgy születtek, hogy a NAV-vizsgálat megállapította, hogy bizonyos számlák mögött egyáltalán nem volt valós teljesítés, vagy nem a szerződésnek megfelelő teljesítés történt. Jelenleg is a nyomozó hatóság asztalán van annak a tisztázása, hogy ez pontosan hogyan történt. Remélem, egyszer pont kerül az ügy végére, de hangsúlyozom, hogy a büntetőfeljelentések nem bosszúból vagy önkényesen lettek benyújtva. Ezek hivatalos, a NAV által elvégzett adóvizsgálatokon alapulnak, amelyek során felmerült a fiktív számlázás, esetleg egy számlagyár működésének a gyanúja, amit a hatóság a saját hatáskörében vizsgál. Ezért fogalmaznak úgy egyesek, hogy itt szakszerűen folyt a tenisz szövetség kifosztása. Én ezt hat év távlatából sem tudom megítélni, hiszen nem vagyok bíró. Ezt a kérdést a NAV-nak még mindenképpen tisztáznia kell, és reméljük, hogy előbb-utóbb tiszta vizet öntenek a pohárba. Polgári úton az elnökség mindent megtett a károk csökkentése és a források legalább egy részének visszaszerzése érdekében. Így tudom ezt összegezni, és ha ez a folyamat lezárul, az mindenképpen időszerű lesz már. A kapott állami forrásokkal az elnökség maradéktalanul elszámolt, és az állam ezeket az elszámolásokat el is fogadta. Az állam kártalanítva lett, a NAV-tartozás és a minisztériumi támogatások rendeződtek, a korábban ki nem fizetett munkabéreket rendeztük, és a cégeket is kifizettük. Tehát ilyen szempontból a múlt a lezárás irányába halad. Jó lenne, ha a sportszakmai és sportmorális kérdések tekintetében, a belső kohézió érdekében a teniszvilág maga mögött tudná hagyni ezt az ügyet. A tanulságokat levonva újra kialakulhatna egy konstruktív légkör, amit én csak kívánni tudok a sportágnak, mert anélkül biztosan nem lehet előrelépni. Aki azt gondolja, hogy a tenisz szövetség vezetése vagy irányítása bármiféle hatalmat vagy befolyást jelent, az háttal ül a tévének, vagy egyenesen háttal halad az időnek. A következő öt-tíz évben egy sportszövetséget vezetni Magyarországon rendkívül nehéz feladat lesz. Nem gondolom, hogy a források bővülni fognak, inkább a lehetőségek és a támogatások szűkülésével számolok – bár ne legyen igazam, és köszöntsön be bőség és kánaán mindannyiunkra. De ha ezt valaki hatalmi kérdésnek tekinti, az szerintem súlyos tévedés. Ezt szeretném megfontolásra javasolni a beszámoló és a szóbeli kiegészítések kapcsán. Amennyire látom, Márky Jenő jelentkezett hozzászólásra, így átadom neki a szót.

Márky Jenő: Márky Jenő vagyok. Negyvenhat éve dolgozom a teniszben, mikor 1981-ben abbahagytam a versenyzést. Nem szándékoztam ilyen hosszú hozzászólást tenni, de mivel Attila olyan

reakciót indított el, amire kénytelen vagyok reagálni, és a jelen lévő régi és új tagok kedvéért egy kicsit feleleveníteném, hogyan is alakult ki ez a helyzet. 2007-ben, amikor Szávay Ági nagyon jól állt a világranglistán, egy olyan lehetőség kapujába léptünk, hogy Budapest és Magyarország állandó helyszíneként bekerüljön a világ top 40 WTA-versenye közé. Ennek az egyik feltétele az volt, hogy legyen egy háromezer fős teniszstadionunk, és teremtsünk meg minden olyan körülményt, ami egy ilyen tornának megfelel. Amikor ez a stadion elkészült, az akkori főszponzor Európa legnagyobb energetikai cége, a GDF Suez volt, amely egy 300 ezer eurós évi névadó szponzorációval támogatta az akkori 175 ezer dolláros összdíjazású versenyt. Később ez a szponzor kivonult, mert politikai problémái adódtak Pécssett, így a verseny hirtelen támogatás nélkül maradt. 2013-ban a verseny finanszírozására 90 millió forint volt elkülönítve, amit a Magyar Tenisz Szövetség nem támogatott, így azt egy külön forrásból kiemelt rendezvény keretében kellett volna megoldani. Mivel nem állt rendelkezésre a megfelelő összeg, a versenyt pedig nem akartam eladni, a Román Tenisz Szövetséggel állapodtam meg a rendezésről. Így 2014-ben Bukarestbe kerültem mint a torna igazgatója és tulajdonosa. 2013 és 2026 között négy alkalommal – 2021-ben, 2022-ben, 2023-ban és 2024-ben – rendeztük meg újra a versenyt Budapesten. A magyar kormányzat részéről egy program keretében megkerestek, hogy hozzam haza a tornát. Így a kormánnyal 2019-ben egy kormányhatározat alapján megkötöttük a megállapodást, hogy öt évre, évi 900 ezer dolláros támogatással hazahozzuk ezt a top világversenyt Magyarországra, amiből az élversenyzők és az utánpótlás-versenyzők is előre tudnak lépni. 2008-ban és 2010-ben Szávay Ágnes megnyerte ezt a versenyt. A probléma ott kezdődött, hogy 2019-ben a Magyar Tenisz Szövetség megállapodott a mallorcai füves pályás verseny licencének megvásárlásáról 3 millió euróért, ráadásul erre még rájött 450 ezer euró átírási illeték is. Tehát maga a torna 3,45 millió euróba került. Elnök úr nekem pár évvel ezelőtt 200 millió forintot ajánlott fel támogatásként, amikor problémáim voltak a létesítmény üzemeltetésével. Én ezt az egész témát, a mai helyzetet – és engedjétek meg, hogy mint az egyik legtapasztaltabb versenyrendezési szakember mondjam – egy picit másképp látom. Az egész ügy másképpen van kezelve. Nem vagyok se rendőr, se semmi de ugye a Bánk bánban mondja, amikor Melinda vízbe fullad: „Nincs a teremtésben vesztes, csak én.” Ebben a helyzetben viszont nem én vagyok a legnagyobb vesztes, hanem maga a magyar tenisz, és csak utána jövök én. Én megépíttettem egy olyan létesítményt 2007-ben, az Asbóth József Teniszstadiont, ami mögött az az elképzelés állt – még abból az időből, amikor Asbóth József meglátogatott engem –, hogy legyen a magyar tenisznek egy olyan szentélye és otthona, ahol minden komolyabb versenyt meg lehet rendezni. Ez volt az én elképzelésem, hogy a munkámmal kicsit felemeljem a sportágat. Amit tudnotok kell rólam, hogy gyakorló építésszámológép vagyok, a Testnevelési Főiskolát is elvégeztem, és negyvenhat éve vezetek cégeket. Ez a kialakult helyzet számomra a magyar sportszövetségek történetének legnagyobb és legfelelőtlenebb gazdálkodása, és ezt meg is tudom alapozni. Itt semmi sem a véletlen műve, ez egy tudatos folyamat volt. A Magyar Tenisz Szövetség az elszámolások szerint 4,5 milliárd forintot fordított olyan versenyekre, amelyeket ideiglenes helyszíneken rendeztek meg. Felsorolhatnám ezeket, ha akarjátok: olyan helyekre gondolok, mint a Lurdy Ház vagy Budapest mai legnagyobb építési területe, a MOL Campus környéke. Ide sorolhatnám a Városligeti Műjégpályát vagy az összes olyan helyszínt, amely egyáltalán nem volt ideális, és a későbbiekben sem bizonyult megfelelőnek. Az ideiglenes helyszínek költségei és a büntetések összege – ahogy összeadtam, és még lennének számok, amiket hozzáírhatnék – hatalmas tételek. Ezeket a versenyeket mind meg lehetett volna rendezni az Asbóth József Teniszstadionban. Ehelyett ma az van, hogy a stadion tönkrement, egyedül Pintér Andrásnak köszönhetően van ott tizenöt éve kiemelt szenior verseny, semmilyen más verseny nincs. Elnök úrnak jeleztem, hogy mit jelent ez a létesítmény: háromezer négyzetméter volt ennek a nemzetközi szabványú versenyhelyszínnek a területe. A mai építési árak mellett a 415 ezer forintos négyzetméterár nem számít drága mélyépítésnek, vagyis körülbelül 1,8 milliárd forintból lehetne megépíteni a stadiont. Ehelyett most nincs semmilyen esemény, csak a pusztulás, és rettenetesen nehéz fenntartani. Ezt nekem megélni, higgyétek el, nem kellemes, amikor minden reggel bemegyek, felnézek, és Európa legjobb világítású centerpályáját látom lerohadni. Nem akarok személyeskedni, de képzeljétek el magatokat egy kicsit az én helyzetemben. Miközben pár évvel ezelőtt egyedülálló voltam a világon azzal, hogy a WTA-nál egy személyben voltam a létesítmény

tulajdonosa és a versenyjog birtokosa. Szeretnék nektek egy jótanácsot adni. Először is, a hozzá nem értés, a nem megfelelő képzettség vagy az informatika hiánya senkit sem mentesít a felelősség alól. Ezt azért mondom, mert számos olyan elnökséget láttam a múltban, ahol nem a megfelelő szakemberek ültek, és utólag az sem okozott nekik problémát, hogy például a Lurdy Ház parkolójában rendezzenek versenyt. Rendkívül fontos tehát, hogy kik kerülnek be az elnökségbe. Nagyon sajnálom, hogy Homonnay Géza eltávozott. És amikor Elnök úr azt mondja, hogy minden rendben van, az én szempontomból egyáltalán nincs minden rendben. Mert ha olyan emberek lennének Ön körül, akik nem pisilnek be, ha Ön felemeli a hangját – elnézést a kifejezésért –, akkor itt sokkal előrébb tarthatnánk. Nagyon fontos az is, hogy ki vezeti az ellenőrző testületet, mert a múltban a vezetés lényegében asszisztált ezekhez a hibákhoz. És most ugyanez történik a felügyelő szerv vezetésében. Kérdezem én: akinek munkaerő-közvetítéssel foglalkozó vállalkozása van, annak nem az lett volna a feladata, hogy a leköszönő vezetővel, Richter Attilával olyan szerződést kössön, amely után nem tud ő itt duruzsolni? Miközben a magyar állam negyvenezer játékos éves tanítását fizethetné ki ebből a pénzből. Ha kétszáz klubot veszünk, ez azt jelenti, hogy klubonként kétszáz játékos minden költségét fedezhetné a magyar állam. Itt brutális összegekről van szó, és elszalasztottunk egy olyan lehetőséget, ami talán soha nem tér vissza. Nem vagyok én ítélő, én csak elmondtam az én szempontomat, hiszen az én létesítményem is nemzetközi versenyek nélkül nulla. És Elnök úr is hozzátett egy picit ahhoz, hogy a létesítményem háttérbe szoruljon, például a keszthelyi Davis-kupával. Nekem az nagyon hiányzott. És nem támadásként mondom, hiszen az elmúlt hat évben engem senki sem hallhatott vádaskodni. De ez alatt az idő alatt két rákos műtétem is volt, a családi életünk pedig teljesen tönkrement. Az a probléma, hogy állandóan magyaráznom kell olyan embereknek, akik a magyar tenisz felemeléséről beszélnek, hogy miért fontos a kiemelt WTA-világversenyek hazai jelenléte. Azért fontos, mert ha be akarjuk vonzani a fiatalokat, akkor itthon kell látniuk a top játékosainkat: Udvardy Pannát, Bondár Annát, Gálfi Dalmát. Így el tudnánk indítani nyolc-tíz olyan játékost, akiknek a képzését nem a szülőknek kellene zsebből fedezniük. De én ebbe már belefáradtam. Adott egy létesítmény, amire nem kell rákölteni, és adott egy tulajdon, amit nem kell megvenni. Úgy gondolom, hogy itt nagyon sokan hibáztak. A jövőben kizárólag olyan elnökségi tagok és olyan vezetők jelentkezzenek, akik készek kiállni a sportágért, felelősséget vállalnak érte, és jobbra tudják tenni a magyar teniszt. Köszönöm.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen Márky úr észrevételeit. A hetedik napirendi pont tárgyalása után még következik egy nyolcadik is, Hoffmann úr előkészítésében, ha jól emlékezem. A hetedik napirendi ponthoz kapcsolódóan van-e még észrevétel? Parancsolj.

Szűcs Krisztián: Köszönöm szépen. Úgy éreztem, muszáj megszólalnom, hallva ezt a megosztottságot. Nekem az az érzésem, hogy a magyar tenisz most olyan, mint egy súlyos közlekedési baleset után lábadozó beteg: a műtőasztalról már lekerült, az életét megmentették, de hátra van még a rehabilitációs folyamat, adott esetben további orvosi beavatkozásokkal. Véleményem szerint jelen pillanatban pontosan ebben a fázisban vagyunk. Úgy gondolom, hogy ez a sportág nem fog tudni jól működni a jövőben, ha nem történik meg valamilyen társadalmi vagy közösségi megbékélés. Az elhangzottak alapján látható, hogy a pénzügyi, jogi, átvilágítási és válságkezelési folyamat a vége felé tart, még ha teljesen nem is ért véget. A következő lépés azonban az, hogy ezt a közösséget valamilyen formában egységesíteni kell, és közös nevezőt kell létrehozni a tagszervezetek és a tagság között. Ez nemigen képzelhető el más módon, mint hogy megértjük a múlt hibáit, elsősorban nem büntetőjogi vagy adójogi, hanem szervezeti, működési, szervezési és kulturális szempontból, valamint az irányítási és szervezeti kontroll oldaláról. Valamilyen módon fel kell tudnunk dolgozni, hogyan fordulhatott elő az, hogy – ha jól számolom – közel tizenöt évnyi forrást néhány év alatt lényegében a semmire költött el a szövetség, hogyan akadályozhatjuk meg ennek a megismétlődését a jövőben, és hogyan tudnak érdemi szakmai diskurzust folytatni azok a felek, akik jelenleg az asztal két oldalán ülnek. Mindkét részről hangzottak el ugyanis érdemi felvetések és észrevételek a magyar tenisz jövőjét illetően. Nekem ebben semmilyen üzleti érdekem nincsen, egyszerűen szeretem ezt a játékot. Az elmúlt

néhány évben azt tanultam meg, hogy ez egy végtelenül nehéz és bonyolult sport, hihetetlen nagy kihívás jól elsajátítani és jól játszani. Kár lenne, ha ez a kultúra Magyarországon a jövőben nem virágozna. Erre tekintettel tisztelettel az lenne a felvetésem, fontolja meg az elnökség, hogy ezt a „gyázmunkát” miként lehetne segíteni és támogatni. Akár olyan módon, hogy jöjjön létre egy társadalmi munkában működő – tehát a szövetségnek költséget nem jelentő – bizottság vagy szakértői testület, amely megpróbálja ezeket az okokat megérteni, és mindenki számára megismerhetővé tenni. Pontosan azért, hogy a két pártra szakadt működés helyett kialakulhasson egy valós párbeszéd és közös gondolkodás. Van autósportos érintettségem is: a Magyar Nemzeti Autósport Szövetség az elmúlt három évben egy olyan folyamaton ment keresztül, amely során teljes sorcsere történt az ottani vezetésben, és ez a sportolók szempontjából végül rendkívül rossz eredményre vezetett. Úgy gondolom, hogy a szakágon belüli kiegyezés és egyetértés elengedhetetlen ahhoz, hogy a sportág előre tudjon menni, és jó irányba fejlődjön. Erre tekintettel élnék tisztelettel ezzel a felvetéssel.

Dr. Lázár János: Gábor, parancsolj!

Juhász Gábor: Köszönöm szépen! András gondolatait annyival egészíteném ki, ha megengeded, hogy a koromból adódóan – hatvannégy éves vagyok, így Andrással lassan már korelnökök leszünk, kevesen vagyunk nálunk idősebbek a többségben – egy közéleti példát hoznék. Láthatjuk, mi történt a közéletben április 12-én, és ebből a tenisztársadalomnak is le kellene vonnia a tanulságot. Itt csatlakozom az András által elmondottakhoz. Még akkor is, ha a háborús veszéllyel való riogatás jogos, hiszen a világ potenciálisan forrong, ezt egyszerűen mindenki megunta. Borítékolom, hogy bár itt nem tizenhat év telt el, hanem csak hat, ezt a lemezt is nagyon unja már a tagság. Nem biztos, hogy a konszolidációs folyamatot erősíti, ha lépten-nyomon előrángatjuk a múltat, különösen a történetek után. Értem, amit Patay ügyvéd úr mondott, de ennek ellenére bírósági határozatok vannak. Tisztában vagyok vele, hogy vannak még folyamatban lévő ügyek is, de a koromból adódóan azt tanácsolom, hogy talán el kellene már engedni ezt a kérdést. Ha folyamatosan feltépjük a sebeket, akkor nem fogjuk elérni azt, amiről András beszélt – ezért is hoztam a közéleti példát. Mindig van egy ügyeletes fekete bárány, teljesen mindegy, hogy éppen Sorosnak, Magyar Péternek vagy Ukrajnának hívják. Unjuk már ezt. Ez a felszólalás nem arról szól, hogy ajánlom magamat, mert köszönöm szépen, jól megvagyok, eladtam a tenispályámat, van két unokám, és a harmadik is úton van. Ugyanakkor nem hiszem, hogy a magyar teniszvilág olyan gazdag lenne, hogy megengedhetné magának akár Richter Attila, akár az én tapasztalataim nélkülözését. Nem kívántam Attila szószólója lenni, és végképp nem ajánlkozom semmire, csupán megállapítottam valamit. Köszönöm szépen.

Dr. Lázár János: Köszönjük szépen! Várjuk a szponzorokat, Gábor! Említetted, hogy eladtad a pályát, ha jól sikerült az üzlet, vagy netán lakópark épül a helyén, akkor a Tenisz Szövetség köszönettel fogadja a szponzori támogatást. Van-e további észrevétel? Parancsolj!

Richter Attila: Bocsnát, közben rájöttem, hogy el kell mennem a gyerekekért, nem egészen így terveztem. A magam részéről az elején azért kérdeztem meg, mennyire menjünk bele a részletekbe, mert nem szerettem volna, ha idáig jutunk, de végül mégis belementünk. Ha már mindenki elmondta a személyes példáját, én is megtenném. Hat évvel ezelőtt elfogadtam, hogy a tisztánlátás érdekében akár büntetőfeljelentések, akár egyéb eljárások indulnak. Most hallottam azt, hogy ezeknek az alapját a NAV-határozat adta. Elnézést kérek Elnök úrtól, ezt nem terveztem elmondani, de az a néhány érintett, aki akkor is ott volt, pontosan tudja, hogy amikor az a határozat megszületett, a fellebbezés vagy nem fellebbezés kérdésében milyen e-mail, ki által íródott, és annak következtében végül miért az a döntés született, hogy a szövetség lemondott a fellebbezési jogáról, és elismerte a tartozást. Nem szeretném ezt részletesebben kifejteni, mert nagyon rossz irányba vinné el a beszélgetést. A bírósági tárgyalások során egyébként láttam azt a bizonyos határozatot, amely emlékeim szerint mindössze négy és fél oldalas. Ezzel szemben a bírósági ítélet és a mögöttes bizonyítási anyag nagyságrendileg ötszáz oldalt tesz ki. Abban a négy és fél oldalas hatósági határozatban az állt – az ügyvéd úr javítson

ki, ha jogilag pontatlanul fogalmazok –, hogy a szövetség alvállalkozói nem rendelkeztek a rendezvények lebonyolításához szükséges személyi és tárgyi feltételekkel. Magyarra lefordítva: a határozat értelmében effektíve semmit nem csinálhattak. Ezzel szemben bárki, aki jelen volt a rendezvényeken, pontosan tudja, hogy Kovács Zsolt – hiszen az A-Z Tenisz Produkció az ő általa vezetett cég – nemcsak, hogy ott volt a helyszíneken, de gyakorlatilag ott is aludt az összes eseményen; ha fizikailag nem, de éjszaka is ott volt. Ezt mondta ki a bíróság is. Én csak azt szeretném rögzíteni – és ez az én személyes problémám, még ha értem is, hogy mást nem érdekel –, hogy hat éve folyamatosan azt a narratívát hallgatom, milyen rettenetes dolgok történtek 2020 előtt, és hogy ezért egy személyben én vagyok a felelős. Bocsánat, Laci, ne rázd a fejed, mert ha nem mondtad el legalább háromszázszor, hogy szerinted én vagyok az első számú felelős, akkor egyszer sem. De elfogadom, ha úgy gondolsz, hogy másokkal együtt vagyunk érte felelősek. A problémámat az okozza, hogy azóta számtalan bírósági tárgyalást végigülve a bíróságok ezekben a konkrét ügyekben kimondták, hogy a dolgok nem úgy történtek, ahogy ti állítjátok. Viszont a világ összes pénzét elköltöttük ezeknek a pereknek a lefolytatására. Amikor – és ezzel szeretném zárni – azt kérdezted, hogy én miért nem kerestelek, miért nem jelentkeztem korábban: hadd idézzek. 2021. november 11-én azt írtam neked: *„Szia Laci! Kerestelek, hallottam, a sportágunk érdekeit szolgálhatja egy beszélgetés. Ahogy eddig is, most is nyitott vagyok mindenfajta egyeztetésre. Ha te is így gondolsz, jelezd, mikor és hol lenne alkalmas.”* Azóta sem érkezett erre sem válasz, sem megkeresés. Én közben jártam a versenyeket, a gyerekeim révén ott voltam a helyszíneken. Többször jelen voltál te is és mások is, mégsem vette senki a fáradságot, hogy odajöjjön hozzám, és megkérdezzen a részletekről. Sok mindenkivel egyeztettem, és mindig elmondtam, hogy teljesen nyugodt szívvel állok minden vizsgálat elé, mert tudom, hogy nem követtem el semmit. Ezt azóta a bíróság is kimondta egyszer, kétszer, háromszor, négyszer, ötször – ahányszor egyáltalán tárgyalásra került sor. Folyamatban van egy büntetőeljárás, értem, annak is meglesz a maga eredménye. Teljesen nyugodt vagyok afelől, hogy az is megegyezik majd a bírósági eredményekkel. Csak azt szeretném, ha ezt végre egyszer lezárhatnánk. Ha én hat évig tudtam mellőzni ezt a témát, nagyon szívesen mellőzőm a jövőben is. Csak azt kérném, hogy a jövőben ne az legyen a legfontosabb feladat, hogy a közgyűlést megelőző két napban még egyszer kiküldjétek ugyanazt a szöveget, amit az elmúlt hat év során számtalanszor elmondtatok. Nem tudom, hogy az elnökségi döntések egyhangúan születnek-e vagy sem, de a kérésem az, hogy lépünk végre előre, mert sportszakmailag – és úgy hallom, nem vagyok egyedül ezen az állásponton – lenne mit megbeszelnünk. Juhász Gábornak igaza van, nem állunk olyan jól emberállománnyal, akik szeretnének tenni, akiknek gondolataik és tapasztalataik vannak. Ha rám nem vagytok kíváncsiak, azzal sincs semmi gondom, eddig is tudtam e nélkül élni, de ha mégis számít a véleményem, szívesen elmondom az álláspontomat. Örölnék, ha végre véget vetnénk annak, hogy mindig a két, három, négy, öt, immár hat és fél évvel ezelőtti dolgokról kell beszelnünk. Elnézést kérek, de most már tényleg elkések a gyerekeimtől.

Markovits László: Engedj meg csak egy mondatot, Attila! Nálunk 2020. július 27-e óta, amióta mandátumunk van, az elnökség közösen dönt mindenben. Nincs egyszemélyi döntés, minden dokumentálva van, és mindent elnökségi határozatok tükröznek. Tehát magyarul nincs olyan, hogy én, Markovits Laci döntök egy személyben, vagy hogy az elnökség ne tudna valamiről. Tíz-tizenegy elnökségi tagunk van, akik felnőtt emberként, a saját jogukon hoznak döntéseket a fellelt dokumentumok alapján. Az lehet, hogy te próbálkoztál nálam, de nem nálam kell próbálkoznod, Attila. Én nagyon örülök, hogy ma eljöttél, és legalább az arcodat adtad ehhez, és lehet, hogy kell majd folytatni. Én még mindig nem kaptam választ a kérdéseimre, és továbbra is várom a bocsánatkérést. Ez az én szemszögemből így fest, természetesen a te szemszögedből valószínűleg pont fordítva van. Én azt gondolom, hogy neked kell arcot adni a magyar tenisztársadalom felé, neked kell elnézést kérned, és elmagyaráznod, hogy kivel közösen miért hoztatok olyan döntéseket, amelyek miatt ilyen hatalmas mértékben kellett a Magyar Tenisz Szövetséget konszolidálni. Pont. Nem azt akarom mondani, hogy kizárólag te vagy a hibás, de az biztos, hogy rossz döntések születtek, mert különben nem lett volna szükség erre a konszolidációra. Úgy kötöttetek szerződéseket, hogy nem volt mögöttük

megfelelő fedezet. Ez egészen biztos, hiszen különben miért lett volna adóssága a szövetségnek? Nem volt pénz, a szövetség csődben volt. Ezt nem én írtam, hanem Szűcs Lajos korábbi elnök úr a felkért pénzügyi biztossal közösen: a helyzet súlyossá vált, és felszámolás fenyegeti a szövetséget. Sehol nem voltunk még akkor az Elnök úrral.

Richter Attila: De, te már ott voltál...

Markovits László: Persze, én már a Tiszta Tenisz nevében hosszú ideje jeleztem az anomáliákat.

Dr. Lázár János: Nyugalmat javaslok!

Markovits László: De még egyszer mondom: én továbbra is adom az arcomat ehhez. Amíg nem kapok magyarázatot arra, hogy ez miért történt, és amíg nem kértek elnézést, addig én igenis napirenden fogom tartani ezt az ügyet. Nem azért, mert ez személyes ügy, hanem azért, mert a mai napig nem kaptunk rá érdemi választ.

Dr. Lázár János: Csendet szeretnék kérni mindenkitől! Alelnök úr befejezte a hozzászólását. Parancsoljon, és akkor lezárjuk ezt a napirendi pontot.

Tamás Krisztina: Ha ez nem személyesség, akkor egy személyes példa, ha már itt vagyunk. Ameddig Sávolt Attila személyes elmondása szerint, ő nem dönt egyszemélyben semmiben és kollektív döntéshozatal van, nekem csak három olyan SMS-em van, amiért az én gyereke nem kapott tőle szabadkártyát, mert úgy hívják, ahogy hívják, Richter Attila gyereke azért nem került be a válogatottba mert úgy hívják, ahogy hívják. És amikor már senki másnak nem lehetett odaadni a szabadkártyát, akkor... De ezt most tegyük félre. Miért nem beszélünk végre arról, hogyan lehetne előbbre jutni? Te azt mondd, Laci, hogy ez nem személyes ügy, de ez valójában totálisan az. Nálad ez abszolút személyes, és az egódról szól az egész, pontosan úgy, mint Sávolt Attilánál is.

Dr. Lázár János: Köszönöm szépen. Én csak egyetlen dolgot szeretnék mondani a lezárás szándékával. Értem, hogy a Tenisz Szövetségben – ahogy Juhász Gábor is elmondta, és az utolsó két felszólaló is megerősítette – nagy az elvárás azzal kapcsolatban, hogy ezzel az üggyel végre továbblépünk. Ez szerintem teljesen indokolt, és vannak még nyitott kérdések, de van egy olyan probléma, aminek a lezárása előtt nem adható felmentés. Azt tudom mondani neked, Gábor, azt tudtam volna mondani Richter Attilának, és ezt tudom mondani a felszólaló hölgynek is, hogy amíg az ügyészség és a NAV a büntetőeljárást bűncselekmény hiányában le nem zárja, addig nem javaslom, hogy a tenisz szövetség bármely korábbi vezetőnek morális vagy szakmai felmentést adjon. Ha megérkezik a hivatalos határozat, hogy a NAV lezárta a nyomozást bűncselekmény hiányában, akkor minden eljárást lezárunk. Jelen pillanatban a NAV büntetőeljárást folytat pontosan azoknak a szerződéseknél a kapcsán, amelyek itt felmerültek, úgyhogy várjuk meg, mi lesz ennek a vége. Értem, hogy a polgári perek eldőlték, de a NAV folytatja a nyomozást, rengeteg adatot kértek be, rengeteg iratot vittek el, és rengeteg szerződést ellenőriznek. Szó szerint: „A rendelkezésre álló dokumentumok alapján a korábbi időszakban több esetben történhetett elnöki vagy elnökségi jóváhagyás nélküli kötelezettségvállalás és szerződéskötés. A NAV álláspontja szerint a vizsgált számlázási láncok elsődleges célja a tiltott adóelőny megszerzése lehetett, valamint olyan mesterséges ügyletek jöhettek létre, amelyek alkalmasak lehettek jogtalan költségelszámolás és áfa-elvonás megvalósítására. A fenti feljelentéseket az eljáró ügyészség, illetve a nyomozó hatóság minden esetben megvizsgálta, és az ügyekben megállapíthatónak találta az alapos gyanú fennállását, ezért nyomozást rendelt el. Ezek az eljárások jelenleg is folyamatban vannak. A vizsgálatok során emellett olyan megállapítások is születtek, amelyek szerint bizonyos szerződött szolgáltatások nem, vagy nem a szerződésben foglalt tartalommal teljesültek, illetve egyes szolgáltatások esetében a túlárazás gyanúja merült fel. A hatóság álláspontja szerint több esetben olyan számlák kerülhettek kiállításra, amelyek mögött nem

állt valós teljesítés. A NAV által feltárt információk alapján több szerződött partnercég nem rendelkezett a tényleges működéshez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel.” Ha ezt a NAV tisztázta, és ezeket az eljárásokat lezárta, akkor azt gondolom, semmiféle további kérdésnek nincs helye. Amíg ez nem történik meg, az emberben mégiscsak maradnak kérdések. Nagyon remélem, hogy nem olyan világ következik az országra, ahol ezt az ügyet valakik el akarják tusolni. Nagyon várjuk a sajtó közreműködését, forduljanak a NAV-hoz és az ügyészséghez, hogy haladjanak az ügygel, hiszen most a transzparencia korszaka következett el. Köszönöm szépen, a vitát ebben a pontban lezárom. Ha Hoffmann úrban van még kitartás, akkor megadnám a szót a nyolcadik napirendi ponthoz, amely a Klub Bizottság tájékoztató javaslata lenne. Attila, kérlek, vedd át a szót!

Sávolt Attila: Átveszem a szót, mert már sem Hoffmann Károlyban, sem az itt ülőkben nincs elég kitartás. Csupán két szóban annyit szerettem volna elmondani, hogy a jövő építése szempontjából beszélnünk kell arról, miként tudnánk a tagszervezeteket hatékonyabb formában segíteni a jövőben. A Klub Bizottságban Hoffmann Károly részvételével a klubok gazdasági működésének támogatására egy olyan beszerzési program ötlete rajzolódott ki, amely közös energiabeszerzésre, közös eszköz- és egyéb szolgáltatási beszerzésekre irányulna. Nagyon köszönöm Károlynak ezúton is, hogy eddig is ennyi munkát tett ebbe. Megtörténtek az előkészületek, kérdőívek mentek ki a tagszervezeteknek, és több online szakmai egyeztetés is lezajlott. Ezt szerettük volna itt, a nagyobb nyilvánosság előtt, két szakértő bevonásával tovább gondolni, de látva, hogy az idő mennyire elhúzódott és milyen kevesen maradtunk, jelen pillanatban ennek nincs hatékony értelme. Azt tudom ígérni, hogy Károllyal megbeszéljük, miként tudjuk ezt a legközelebbi alkalommal a lehető legtöbb tagszervezet bevonásával napirendre tűzni, hiszen ez a program csak akkor tud működni, ha minél többen látnak benne fantáziát és csatlakoznak hozzá. Jelentkezni fogunk a részletekkel a jövőben.

Dr. Lázár János: Köszönöm szépen! Ez egy tájékoztató volt, amelyhez nem szükséges kötelezettségvállalás vagy döntés a közgyűlés részéről.

Juhász Gábor: Nem tovább visszaélve az itt maradtak türelmével, de csatlakozva és egyetértve azzal, amit Elnök úr végszóként mondott, az lenne a tiszteletteljes kérésem a vezetőség és a tagság irányába – még ha a szervezet tagjai nincsenek is mindig egy véleményen –, hogy ne alkalmazzunk kettős mércét. Amíg az egyik oldalon érintettek esetében még elsőfokú elmarasztalás sem történt, addig ma a Tenisz Szövetség kötelékében – név említése nélkül – foglalkoztatva van egy olyan úriember, akit első fokon már elítéltek. Nem akarok azonnali következményeket követelni, és nem szeretnék többet mondani a bizottságról sem, hiszen nagyjából mindenki tudja, kiről van szó. Csak jó lenne, ha mindenkit megilletne az ártatlanság vétele, vagy ha az első fokon elítéltekre is ugyanazok a mércék vonatkoznának. Köszönöm szépen.

Dr. Lázár János: Köszönöm szépen. A Tenisz Szövetség működésével kapcsolatos felvetéssel nyilvánvalóan egyetértetek. A mai közgyűlést ezennel lezárom, mindenkinek további szép napot kívánok! Köszönöm a konstruktív részvételt és a szükséges döntések meghozatalát. További jó munkát és szép napot kívánok mindenkinek!

****közgyűlés lezárva: 2026. május 29. 13 óra 17 perc ****

A jegyzőkönyv hitelül:

.....
Dr. Lázár János elnök
a közgyűlés levezető elnöke
Magyar Tenisz Szövetség

Nagy Csilla

Nagy Csilla
Budapesti Lawn Tenisz
és Korcsolya Egylet
jegyzőkönyv hitelesítő

Csengeri Zsanna

Csengeri Zsanna
jegyzőkönyvvezető

Előttünk mint tanúk előtt:

Név: *Gécs Rita*
Lakcím: *1036 Bp. Lajos u. 12. 6/35*
Aláírás: *Rita*

Név: *LAÓANNI KRISZTINA*
Lakcím: *1138 Bp. Danubius u. 10. 8. em. 4. a*
Aláírás: *Laóanni Krisztina*

